

Aké je tvoje srdce vo vzťahu k Bohu, také bude i vo vzťahu k tvojmu partnerovi. Aký je tvoj vzťah k Pánovi, taký bude aj k tvojim blíznym. Tvoj vzťah s Bohom predurčuje tvoj záujem o iných ľudí. Cieľom tejto série úvah nie je len otázka, aký je tvoj vzťah k tvojmu partnerovi, ale i to, ako vyzerá tvoj vzťah k Bohu. Ak si uvedomíte, že vaše manželstvo sa v prvom rade netýka len vás samých, ale Boha a Jeho slávy, potom táto kniha bude prekvapujúco užitočná pre váš každodenný život. Toto želim všetkým čitateľom.

(Z úvodu Wegerta)

Wolfgang Wegert je zakladateľom zboru a misijnej organizácie Arche (Archa) v Hamburgu. Už veľa rokov hlása evanjelium v rozhlase, televízii a na kresťanských zhromaždeniach v Európe i mimo nej. Vďaka jeho evanjelizačným cestám vznikli na niektorých miestach nové

kresťanské zbory, sformovali sa trvalé misijné kontakty, z ktorých vznikla celosvetová misijná sieť. Pastor Wegert naďalej pôsobí ako pastor v Arche. Spolu s manželkou Gertrud majú tri deti a osem vnúčat.

Andreas Mertin patrí k tímu pastora v ARCHE a zodpovedá medzi inými vecami za rozvíjajúcu prácu mládeže v zbere. Už veľa rokov moderuje na ARCHE-TV „Televíznu kazateľnicu“. Je ženatý a má dve deti.

Kresťanský život

ISBN (D): 978-3-934936-21-8
ISBN (SK): 978-80-7120-082-6

Wegert, Mertin LÁSKA, plameň Boží
Kresťanský život arche-medien

Wolfgang Wegert, Andreas Mertin

LÁSKA,
plameň Boží

**Wolfgang Wegert
Andreas Mertin**

**Láska,
plameň Boží**

Manželstvo a rodina z Božieho pohľadu

Kresťanský život Bratislava

arche-medien Hamburg

**Bibliographic information published by the
Deutsche Nationalbibliothek**

The Deutsche Nationalbibliothek lists this publication in the Deutsche Nationalbibliografie; detailed bibliographic data are available in the Internet at <http://dnb.d-nb.de>

Slovenská národná knižnica Martin prideliť ISBN

Wegert, Wolfgang a Mertin, Andreas: Láska, plameň Boží, Kresťanský život, Bratislava 2018

V biblických citátoch boli použité:

Slovenský ekumenický preklad: Banská Bystrica 2008

Roháčkov preklad (ROH)

Prvé slovenské vydanie, 2018

Nepredajné

© 2009 arche-medien Hamburg

2018 Kresťanský život Bratislava, arche-medien Hamburg

Slovenský preklad: Bernt Simonsen a Ján Belan s tímom

Grafická úprava: Titus Vogt, Hamburg

Obálka: BoD Verlagsservice, Hamburg

Covermotiv: © Yuri Arcurs – Fotolia.com

Tlač: Tlačiareň BEN&M, Turčianske Teplice

ISBN (SK): 978-80-7120-082-6

ISBN (D): 978-3-934936-21-8

EAN (SK): 9788071200826

Vydavateľstvo ACS
Kresťanský život
Sreznevského 2, SK- 831 03
BRATISLAVA

Korešpondenčná adresa:
Bratislavská 1; 040 11 Košice
office@acsr.sk
www.acsr.sk/sluzby

arche-medien
– Verlag des Gemeinde- und
Missionswerkes ARCHE –
Doerriesweg 7
D-22525 Hamburg, Nemecko

info@arche-medien.de
www.arche-medien.de

Obsah

Úvod.....	5
Pod'akovanie	6
Predslov k slovenskému vydaniu	7
Boj so žiadostivosťou.....	11
Problém: Starý človek.....	12
Cesta evanjelia	15
Láska alebo pudy.....	19
Čo je skutočná láska?	19
Požehnanie sebaovládania.....	23
Sexualita, ako ju vidí Biblia	27
Je sexualita hriech?	27
Kresťanský rodičovský dom a sexualita.....	29
Hriešna žiadostivosť.....	32
Veźmite si, koho chcete	35
Vedenie skrze Ducha Svätého	35
Ďalšie dôležité kritériá.....	40
Pravý zmysel manželstva	45
Tajomstvo – Kristus a Cirkev	46
Zodpovednosť muža.....	48
Zasnúbenie – sľub vernosti alebo tradícia?	53
Aj zasnúbenie je podobenstvom	53
Sobáš v Biblii	55
Dôsledky sľubu vernosti.....	57

Láska je silná ako smrť	61
Láska nikdy nezanikne	62
Láska nehovorí o rozvode	64
Láska – plameň Boží	69
Toto je zmluvná láska	70
Je plameň Boží.....	71
Požehnanie byť slobodným	75
Manželstvo – nie pravý cieľ života.....	75
Každý stav je stav milosti.....	77
Dôveruj cestám Božím	80
Pomoc mužovi	85
Stretnúť sa s bezmocnosťou muža	85
Pomoc nájsť svoje úlohy	87
Pomoc – aj keď muž nie je vzorom.....	91
Muž a žena – verný obraz Boha	97
Muž a žena odzrkadľujú vnútorné Božie spoločenstvo	97
Muž a žena odrážajú vnútornú božskú rovnocennosť	98
Muž a žena odzrkadľujú vnútornú božskú rozdielnosť	100
Moja zodpovednosť ako muž.....	103
Z toho vyplýva	104
Vzor muža.....	106
Odporúčenie na knihy	109

Úvod

„Manželstvo tu nie je kvôli tebe alebo tvojmu partnerovi, alebo kvôli vám obidvom, ale v prvom rade je tu kvôli Bohu“, hovoril rečník na večernom kresťanskom zhromaždení k novomanželským párom. Netušil, ako rozhorčí niekoľkých svojich poslucháčov kvôli tomuto výroku. Na zhromaždenie prišli preto, aby počuli praktické rady pre svoje manželstvo a nie abstraktné teologické poučky. Podobne nahnevane sa vyjadrila aj jedna televízna diváčka, pretože vo vysielaní som porovnal vzťah manžela a manželky s Kristom a Jeho Cirkvou. Ale presne tak to napísal aj apoštol Pavol: „*Toto tajomstvo [manželstva] je veľké, no hovorím to vzhľadom na Krista a Cirkev*“ (Efezanom 5,32). Tak predsa! Manželstvo existuje v prvom rade kvôli Bohu. Máme v ňom žiť tak, aby Kristus a Jeho Cirkev boli oslávení.

No dobre, ale nejakým spôsobom tu musí byť manželstvo aj pre samotných manželov, však? Biblická odpoveď znie celkom jednoducho. Ak manžel vidí svoju úlohu v prvom rade v tom, ako osláviť Krista, potom aj jeho manželka má z toho celkom určite praktický zisk. Ak sa chce manžel páčiť Ježišovi, vtedy túži milovať svoju manželku tak, ako Kristus miluje Svoju Cirkev. V praxi to znamená, že nasmerovanie svojho srdca na Ježiša spôsobuje zmenu, ktorá je každodenne prospešná aj pre manželku.

Inak povedané: Aké je tvoje srdce vo vzťahu k Bohu, také bude i vo vzťahu k tvojmu partnerovi. Aký je tvoj vzťah k Pánovi, taký bude aj k tvojim blíznym. Tvoj vzťah s Bohom predurčuje tvoj záujem o iných ľudí. Cieľom tejto série úvah nie je len otázka, aký je tvoj vzťah k tvojmu partnerovi, ale i to, ako vyzerá tvoj vzťah k Bohu. Ak si uvedomíte, že vaše manželstvo sa v prvom rade netýka len vás samých, ale Boha a Jeho slávy, potom táto kniha bude prekvapujúco užitočná pre váš každodenný život. Toto želim všetkým čitateľom.

Kapitoly tejto knihy sa zhodujú s radom kázní „Priateľstvo, zasnuby, manželstvo a rodina“ našej „Televíznej kazateľnice“, ktoré sme tvorili vo forme interview.

Aby sme príliš nezmenili charakter kázní, tak sme zachovali aj oslovenie („ty“, „vy“, „Vy“) podľa hovoreného originálu.

Posledné dve kapitoly tejto knihy nie sú súčasťou aktuálneho radu kázní (a preto nie sú v štýle interview). Keďže sem patria tematicky, rozhodli sme sa dať ich do tejto knihy.

Hamburg, vo februári 2009

Wolfgang Wegert

Pod'akovanie

Ďakujeme za korektúru a spoluprácu pri preklade tejto knižky:

- Viera Fandliová, Anna Kobzová, Peter Letko a Roman Mada junior.
- Ďakujeme zboru Arche v Hamburgu za hradenie finančných nákladov na tlač.

Ján Belan, Bernt Simonsen a Titus Vogt

Predslov k slovenskému vydaniu

Pred nejakým časom sa ma naši priatelia Bernt a Eva Simonsonovci opýtali, či by som bola ochotná pomôcť spolu s inými bratmi a sestrami pri korektúrach prekladu novej knihy brata Wegerta do slovenčiny. “Veľmi rada”, odpovedala som. Netušila som, aká Božia milosť sa mi stala. Nevedela som nič o čase, ktorý bol predo mnou, o hlbokom údolí, ktorým pôjdeme, o bolesti, o pocitoch absolútnej bezmocnosti, kedy viete, že len Boží zázrak môže vyriešiť to, čo sa deje okolo vás a vo vás.

Môj manžel je pastorom malého zboru a nedávno sme vstúpili do štvrtého desaťročia nášho spoločného života. Za toľké roky sa vo vzťahu medzi mužom a ženou udeje všeličo. Pri stretnutí s knihou brata Wegerta Láska, plameň Boží, som v úžase stála nad Božou dokonalosťou, nad Jeho dobrotou a láskou naproti človeku, nad vernosťou, ktorá v Pánovi Ježišovi šla až za hranice života. Pri čítaní niektorých kapitol som si musela priznať, že takto hlboko som o vzťahu k svojmu manželovi nikdy nepremýšľala. O to viac ma dojímala Božia milosť nad nami. Zdalo sa mi, že som jedna z najšťastnejších a najbohatších žien na svete. Nezaslúžene, len z milosti. Za všetky tie desaťročia sa cítim milovaná a nikdy som nemusela prechádzať tzv. manželskou krízou. Neznamená to, žeby sme nemali dni, kedy bolo v našej rodine zamračené, ale pretože sme sa snažili poslúchať Božie slovo, Boh nás vždy v pokoji previedol. Úprimne povedané, myslím, že dnes ľúbim svojho manžela viac ako tam na začiatku a viac si ho vážim. Možno je to po prvýkrát, čo tieto slová používam na verejnosti. Od počiatku vnímam, že vzťah medzi mnou a mojím manželom je naozaj tajomstvo a je to niečo nesmierne vzácne v mojom živote, takže si to ukrývame a chránime. A preto verím, že Boží úmysel s manželstvom je dobrý a dokonalý, nádherný a obohacujúci muža i ženu. Ak poslúchame Boha, ak je On súčasťou nášho vzájomného vzťahu ... Verím, že Božie slovo je pravdivé. A som hlboko vdáčná za Božích služobníkov ako je brat Wegert, ktorí

Božie pravdy dokážu tak prosto, jednoducho a citlivo vysvetliť ...

Osobne som ho stretla len jedenkrát v živote. Mala som tú česť byť spolu s ním a ostatnými bratmi a sestrami na spoločnom obede po jeho službe na nedel'nom zhromaždení v našom zbore. A môžem úprimne povedať, že si celkom získal moje srdce a dôveru svojou srdečnosťou a múdrosťou. Nevediac o tom, odpovedal nám na otázky, ktoré sme s manželom predostierali v modlitbách Bohu vo svojej súkromnej komôrke.

Myšlienky, s ktorými som sa v jeho knihe stretala, boli pre mňa skutočnou vzácnosťou, pevnou zemou pod mojimi modlitbami, mnohokrát potvrdením Božieho slova, ktorým Boh hovoril k môjmu srdcu.

S veľkou bolesťou sa pozerám na trápenie v manželstvách mne bytostne blízkych ľudí, chcela by som pomôcť, ale neviem ako. Nemám múdrosť, nemám nič. Ako človek nedokážem vstúpiť do vnútra iného človeka a hovoriť k jeho duchu. Toto dokáže iba Svätý Duch. Boh neskrýva Svoju vôľu, chce nám pomôcť a viesť nás. Povedal, že je Cestou, Pravdou i Životom. Rešpektuje však našu slobodnú vôľu, naše rozhodnutia a my žneme ich dôsledky. Ak poslúchame, prichádza radosť a požehnanie. Ak neposlúchame, topíme sa v bolesti a trápení ...

V jedno ráno som si čítala príbeh o Rachab. Videla som, ako padajú múry Jericha, videla som chaos a zmätok, krik a rev a prach a smrť. A ju uprostred zúriaceho boja ako nespúšťa oči z toho červeného povrázku na svojom okne, ktorý bol pečatou zmluvy o jej záchrane a o záchrane celého jej domu. Ako úzkostlivo dbá, aby sa niečo neprihodilo, nestrhol ho vietor či nespálil oheň. Ako jej oči sú upriamené na ten jediný bod. Závisel od neho jej život a život celej jej rodiny. Keď som vzápätí čítala slová brata Wegerta o podobnosti manželstva so vzťahom Pána Ježiša k Svojej Cirkvi, ktorej sa nikdy nevzdá, za ktorú bol ochotný položiť život, videla som v tom povrázku kríž a trňovú korunu a stekajúcu krv a potom len ručník v prázdnom odvalenom hrobe. A uvedomila som si, že sme rovnako v zmluvnom vzťahu nielen medzi sebou ako muž a žena, ale že On je tým tretím prameňom, čo vždy bude držať, lebo

Jeho vernosť nemá hraníc ... Vstala som od stola a rozprávala k Bohu: "Pane, keď sa roztrhla jej šnúra aj jeho šnúra, ešte si tu Ty. Tak budem hľadiť na Tvoju vernosť, na Tvoju zmluvu ako Rachab na svoj povrázok na okne. Nech Ťa nestratím zo svojho zraku, keď všetko okolo bude zúriť, keď okolo bude smrť. Pomôž mi pozeráť na jeden bod ako Rachab. Na Teba. Veriť v Tvoju vernosť. V Tvoju dobrotu. V Tvoju všemohúcnosť. V Tvoje úmysly dobra a pokoja s nami, s našimi manželstvami ... Pomôž mi veriť ..."

V jeden z tých dní mi môj manžel so šibalstvom a úsmevom v očiach povedal: "Dám ti perlu." Otvoril dlaň a v nej ležala obyčajná perleťová korálka s dierkami na navliekanie. "Našiel som ju vo vrecku, neviem, kde sa tam vzala." Pred mojimi očami sa vynorila obálka knihy brata Wegerta Vzácna viera, na ktorej je zobrazená skutočná perla. "Odložím si ju na stôl, ..." odvetila som celkom vážne, pretože moje vnútro pocítilo zvláštne Božie pohladenie a tiež bázeň. Zvyšok vety som už dopovedala len Bohu vo svojom srdci: "Pozdrav z neba. Vzácne. Ďakujem. Bude mi pripomínať, keď mi bude ťažko ... Vzácna viera ..."

Rada by som napísala, že ja i všetci moji drahí, bratia a sestry žijeme v pokoji vo svojich manželstvách uprostred Božieho ľudu tak, ako sa to udialo s Rachab ... Ale každé údolie niekde končí. A nikdy ním nekráčame sami. Som vdáčna Bohu, že mi dal tú milosť stretnúť sa s prvopisom prekladu knihy brata Wegerta - Láska, plameň Boží. Bol vzácnym spoločníkom mojich modlitieb a premýšľania nad Božím slovom. Umocňoval moju dôveru v Boží dokonalý plán s človekom. S každým jedným z nás, s našimi manželstvami. Plán, ktorý vychádza z Jeho nekonečnej a nepochopiteľnej lásky k nám. Viedol ma oprášiť základy nášho vlastného manželstva od nánosu spoločne prežitých rokov a skontrolovať, či je všetko podľa Božieho poriadku. Aby nevznikli trhliny, ktoré by narobili škodu. A tiež ma viedol k hlbokkej vdáčnosti naproti Bohu za Jeho vernosť, starostlivosť, opateru a lásku k nám. Viem, že až budem mať v ruke prvé vydanie, bude mať čestné miesto v našej knižnici aj v mojom srdci.

Prajem Vám, milí čitatelia, aby bola rovnakým požehnaním aj vo Vašich rukách. Je jedno, či si ešte len hľadáte svojho životného partnera. Či prežívate medové týždne začínajúceho spoločného života alebo práve pripravujete rannú kávu svojej manželke, zatiaľ čo ona krája chlieb už trochu zvráskavenými rukami. Na jednej z nich možno svieti nenápadná obrúčka - pripomienka vašej zmluvy.

Vo svojom vnútri mám obraz kráľa Ezechiáša, ako v Hospodinovom dome rozvíja pred Hospodinom list od asýrskeho kráľa (2. Kráľov 19:14-19). Tak nejako rozprestierame s manželom svoje srdcia pred Božím trónom v súkromnej komôrke, čitateľní do posledného kúta. So všetkými túžbami, prosbami, bolesťami i radosťami a chválami, snažiac sa hovoriť v úprimnosti a pravdivo. Dnes sme nechali v dôvere pootvorené dvere, aby ste mohli nazrieť.

S láskou Anna Kobzová

Uveril som možno rok potom, ako sme začali spolu s manželkou chodiť, a začal hľadať Božie pravdy. Bolo to ešte za čias socializmu. O Božích princípoch v manželstve som nemal ani poňatia. Moje srdce vnímalo telesný a duševný rozmer lásky, ale o duchovnom som vôbec nepočul. Možno až keď sme boli už viac rokov manželmi. Táto kniha je pre mňa miestom, kde sa odokrýva opona. Mnohé veci odrazu dávajú zmysel. Tak, ako maliar postupne maluje obraz a nakreslí očarujúcu panorámu krajiny, tak aj brat Wegert uvádza manželstvo do širokej súvislosti nádherného Božieho plánu s človekom. Ľutujem, že som tieto riadky nečítal v čase, keď sme sa s manželkou brali, pretože je úžasným návodom pre pochopenie manželstva. Mám úprimnú vd'ačnosť naproti bratovi Berntovi Simonsenovi za preklad diela do slovenčiny a všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k vydaniu knihy, ktorú práve držíte v ruke.

Jaroslav Kobza

Boj so žiadostivosťou

Pastor Mertin:

Otvárame novú sériu dôležitých tém, akými sú: Priateľstvo, zasnúbenie, manželstvo a rodina.

Pastor Wegert, hovorí nám Biblia niečo podstatné aj k týmto témam alebo by sme si mali radšej nechať poradiť od psychoterapeuta či manželského poradcu?

Pastor Wegert:

Aj to by bolo možné. V otázkach manželstva a rodiny často aj medzi kresťanmi existuje zmätok a neistota. Preto je Biblia vždy najlepšou pomocou. Nevylučuje žiadnu oblasť života – a teda ani vzťah medzi mužom a ženou. Obidvaja sú Bohom predurčení zažiť najhlbšie šťastie jeden s druhým. Avšak, pretože hriech sa vkradol aj do týchto vzťahov, je v nich dnes tak veľa problémov a roztržiek. Preto v tejto oblasti hovoríme v prvom rade o „boji so žiadostivosťou“. Andy, prečítaj, prosím, úvodný verš našej témy!

Pastor Mertin:

Rád. „*Hovorím však: Žite podľa Ducha a nebudete splňať žiadosti tela. Lebo telo si žiada proti Duchu a Duch proti telu. Navzájom si odporujú, aby ste nerobili, čo by ste chceli*“ (Galaťanom 5,16-17).

Keď toto čítame, vieme, že potrebujeme veľa Božej milosti.

Pastor Wegert:

Je to skutočne tak. Preto apoštol Pavol začína a končí svoje listy takmer vždy slovami: „*Milosť vám!*“ A to robí aj v liste Galaťanom, z ktorého pochádza práve prečítaný verš. Hlavné posolstvo Pavla je jasné: Bez milosti nefunguje vôbec nič! To

platí aj v otázkach priateľstva, zasnúbenia, manželstva a rodiny. Preto sa modlíme: „Bože, buď nám všetkým milostivý!“

Pastor Martin:

Chceli by sme našimi televíznymi programami osloviť ľudí, ktorí ešte možno nie sú kresťania, ale túžia po Božej pomoci. Srdečne vás pozývame, aby ste sa otvorili pre evanjelium a prijali Ježiša Krista do vášho srdca a života. Pokánie a obrátenie sú totiž biblickým základom pre bohato požehnané partnerské vzťahy.

Pastor Wegert:

Vychádzame z toho, že mnohí naši diváci sú kresťania a hovoríme k ľuďom, ktorí majú Kristovho Ducha a ktorí sú vyučení Slovom Božím. Preto sa nemusíme usilovať vás prehovárať alebo nútiť k prijatiu tvrdení Svätého Písma. Milujete Pána Ježiša, a preto milujete aj Jeho prikázania z hĺbky vašich srdc. Hlboko vo vás samých je vrúcna túžba chodiť po Božích cestách aj v láske a sexualite. To vám nemusíme pripomínať. Nie, sám Pán začal vo vás dobré dielo, a On ho aj dokončí, ako hovorí list Filipanom 1,6.

Problém: Starý človek

Avšak máme tu celkom veľký problém, a ten označuje Biblia výrazom „náš starý človek“ alebo aj „telo“. To sme už čítali: „Telo si žiada proti Duchu ..., aby ste nerobili, čo by ste chceli“ (Galátanom 5,17).

Týmto textom nám chce Biblia povedať, že v nás existujú negatívne sily, nad ktorými nemôžeme sami zvíťaziť. Zlá žiadostivosť nás prenasleduje na každom kroku.

Dovoľte mi to obrazne povedať takto – pokazený nákupný vozík v supermarkete nejde tak ako chcete, ale sa stále odkláňa naľavo alebo napravo. Musíte vozík silne tlačiť do opačnej

strany, inak zhodíte tovar z regálov. Presne tak isto je to aj s našimi rôznymi pokušeniami v oblasti sexuality.

Žijeme vo svete rozkoše, v ktorom každý vidí iba seba a je akoby sám sebe bližším. Všetko, čo je zábavné, je dovolené. A keďže aj náš starý človek je zameraný na žiadostivosť, často sa k nej prikloníme. Žiadostivosť je aj v nás kresťanoch a má zvláštnu príťažlivosť. Chceme si zachovať naše myšlienky a pohnútky čisté, ale vždy a všade do toho narážame.

A tak mnohí úprimní veriaci namáhavo bojujú s „nákupnými vozíkmi“ svojho starého človeka a snažia sa so svojimi hriechnymi sklonmi nespôsobiť žiadnu škodu. So železným sebaovládaním skúšajú vzdorovať pokušeniam a žiadostiam očí - pornografia a sexualita mimo manželstva. Ale ich vozík sa stále posúva do nesprávneho smeru a v živote niektorých kresťanov sa už mnohé veci pokazili.

Andy, ako sa ľudia bežne vysporiadajú s týmto problémom? Čo robia, aby ho vyriešili?

Pastor Martin:

Mnohí ľudia odporúčajú odovzdať sa žiadostivosti. Nazdávajú sa, že keď si človek vychutná žiadostivosť dostatočne, potom bude spokojný.

Ale to je tvrdenie proti zdravému rozumu. Lebo každý vie, že žiadostivosť pôsobí ako droga. Len čo sa zmocní jedného objektu, už chce druhý. Stav naplnenia a spokojnosti sa nikdy nedostaví.

Môžeš si pozrieť nespočetné množstvo porno videí, a potom si hladnejší ako predtým. Nemôžeš svoju zlú žiadostivosť uspokojiť tým, že sa jej odovzdáš. Lebo nikdy nie je spokojná, vždy chce ešte viac a ťahá ťa do nekonečného kolobehu, ktorý nedokážeš prelomiť. Vychutnávať si hriech v nádeji, že sa ním uspokojíš, je najväčší sebaklam ľudstva. Zaoberať sa zlou žiadostivosťou starého človeka, to vôbec nie je dobré riešenie.

Pastor Wegert:

Iný návrh majú náboženský učitelia zákona. Ich heslo znie: „Ak sa dostaneš do pokušenia, vtedy narazí pokušenie na železné sebaovládanie a silu vôle. Premáhaj sa a snaž sa!“

Čítal som o skupine kresťanských mladých mužov, ktorí si navzájom vyznávali zlyhania vo veci sexuálnej čistoty. Aby si navzájom pomohli, dohodli sa spolu dodržiavať záväzný kódex správania, ktorý dokonca spečatili svojím podpisom. Tento kódex obsahoval nasledujúce body: Každý deň čítať Bibliu, každú nedeľu chodiť na bohoslužby, každý týždeň sa naučiť jeden verš z Biblie naspamäť a postiť sa každý utorok. Ale ešte aj: Nepobozkať viac žiadne dievča, žiadna pornografia, žiadne sexuálne predstavy a ani žiadne sebaukájanie.

Fungovalo to? Andy, čo myslíš?

Pastor Martin:

Nie, to nie je riešenie, to nefunguje.

Pastor Wegert:

A prečo nie? Boh nám dal prikázania. Tie sú „niečo ako dobré úmysly“, ak ich chceme dodržať.

Pastor Martin:

Prikázania a pravidlá nám môžu ukázať naše priestupky, aby sme rozpoznali, kde sme zlyhali, ale nevedia nám pomôcť. Lebo sú mŕtve, sú „len“ písmom a nedajú nám samé silu.

Pavol o tom píše: „Zo zákona pochádza poznanie hriechu“ (Rimanom 3,20).

To znamená, že zákon funguje ako zrkadlo, ktoré vie zjaviť špinu na mojej tvári, ale nevie ju umyť.

Pastor Wegert:

Zrkadlo mi nepomôže, aby som sa nabadúce opäť nezašpinil. Zrkadlo je dobré, podobne ako aj zákon je veľmi dobrý a svätý. Vie mi ukázať moje hriechy, ale nevie mi pomôcť ich prekonať tak, aby som mohol tlačiť môj „nákupný vozík“ priamo vpred. Vozík, ktorý chce vždy odbočiť z rovnej cesty, akoby bol ťahaný príťažlivou silou. S veľkou námahou, odhodlaním, či železnou vôľou ho nevládzeme tlačiť priamo vpred. Vždy zase vybočíme.

To sa stalo aj našim mladým kresťanským mužom. Pomerne skoro zavrhlí myšlienku premôcť hriechne sklony pomocou svojho kódexu správania sa. Rozpoznali, že so svojimi dobre myslenými zámermi sa dostali do náboženského otroctva.

Pastor Mertin:

Náboženské otroctvo obsahuje dva nebezpečné protipóly: Jedným je zúfalstvo a druhým je samospravodlivosť. Citlivý mladý kresťan, ktorý si napríklad pevne predsavzal nikdy nespadať do sexuálnych hriechov, je rozpoltený pri svojich pocitoch viny, pretože znova a znova zlyháva. Povrchný kresťan, zase počíta úspechy a bezočivo sa povyšuje nad slabšími, avšak nevníma, že jeho srdce je preniknuté zlou žiadostivosťou. Spravodlivosť zo skutkov teda neprináša nič dobré. Je skôr kliatbou.

Ale, pastor Wegert, akou cestou teda máme ísť?

Cesta evanjelia

Pastor Wegert:

Cestou evanjelia. Zostaňme pri obraze nákupného vozíka: „Zober si jednoducho iný nákupný vozík!“ Čo tým chcem povedať? Odlož v mene Ježiša svojho starého človeka do rohu a zober si nového človeka. Biblia to vyjadruje takto: „Vyzlečte si starého človeka ..., ktorý hynie klanými žiadosťami ... a oblečte si nového

človeka, stvoreného podľa Božieho obrazu v spravodlivosti a svätosti pravdy“ (Efezanom 4,22+24).

Tento nový človek je Kristus. Obliekaj si každé ráno nie len odev z látky, ale obliekaj si vedome každé ráno aj Ježiša. Obliekaj sa Ním.

Čo to znamená? Pripomínaj svojmu vnútornému človeku skutočnosť, že Ježiš Kristus zástupne za teba niesol všetky tvoje hriechy a aj to, že ti súčasne priniesol Svoj bezhriechny a spravodlivý život. To znamená, že základom tvojho života je spravodlivosť, ktorú ti Ježiš Kristus daroval. Či si hrešil veľa, alebo málo, alebo ešte stále hrešíš, nemení to nič na tvojom postavení: Skrze Ježiša Krista si z milosti raz a navždy pred Bohom spravodlivý. Toto ústredné posolstvo evanjelia Pavol zhrnul nasledovnými slovami: „*Ospravedľňovaní sú zadarmo, jeho milosťou, vykúpením v Ježišovi Kristovi*“ (Rimanom 3,24).

Počujete? „*Zadarmo.*“ Bez toho, aby sme dodržovali prikázania, stávame sa spravodlivými, „*len milosťou.*“ To je stav každého veriaceho ospravedlneného hriešnika!

Prosím vás, milí diváci, aby ste teraz neprišli s tým zvráteným rúhačským nápadom, že potom by sme mohli hrešiť, kolko by sme chceli, veď sme ospravedlnení Kristom raz a navždy. Také myšlienky môžu mať len bezbožní ľudia. Kajúcní hriešnici budú Boha chváliť a velebiť na veky. Budú Mu ďakovať za to, že im v Kristovi daroval dokonalú spravodlivosť, ktorú by nikdy nemohli sami dosiahnuť. Výsledkom tejto pravdy v srdci zachráneného hriešnika je hlboká túžba túto darovanú spravodlivosť aj prakticky žiť.

Pastor Martin:

Biblia toto označuje ako posvätenie. Je to vnútorný proces zmeny myslenia človeka na charakter Ježiša Krista. Takto môžeme prakticky žiť a tešiť sa z darovanej Kristovej spravodlivosti. To je to, čo ma motivuje ku každodennému nasledovaniu Krista.

Pastor Wegert:

Dávaš mi podnet hovoriť aj o sebe. Na začiatku môjho života viery ma Boh urobil spravodlivým kvôli Kristovi – a to nezávisle od toho, či som robil alebo ešte robím dobre alebo zle. Páči sa Mu na mňa pozeráť ako na úplne spravodlivého. Preto v mojom srdci znie posolstvo: „Wolfgang, teš sa, raduj sa a plesaj! Zo strateného a prekliateho hriešnika Boh urobil z čírej milosti čistú a spravodlivú dušu, pripravenú pre nebo!“

Ako pôsobí vo mne toto posolstvo, ktorému zo srdca verím? Povzbudzuje ma a tiež všetky deti Božie, aby žili s Ježišom a Spasiteľom nášho života, ktorý nám dal toto nezaslúžené milosrdenstvo. Tohto Záchrancu chcem mať vo svojom srdci. Tam v mojom vnútri, áno, vo mne má žiť!

Čo tam vlastne robí? Spí a drieme v mojom srdci? Nie! Bdie a pracuje z môjho vnútra smerom von. Mení ma, znižuje môj záujem o hriech a telesné žiadostivosti. Nerobí to tak, že by hasil oheň zlej žiadostivosti zákazmi a hrozbami. Nie, Ježiš „odporuje ohňu ohňom“. Rozdúcha v našej duši mocné plamene Božieho šťastia a radosti nad spasením, takže pomaly, ale isto, stratíme chuť na hriech. Túžba mizne. Radosť a láska k Pánovi robí hriech nudným a nepríťažlivým.

Vidíme teda, ako pôsobí evanjelium. Preto by som vás chcel povzbudiť: Denne si uvedomujte a opakujte si to, že Kristus býva vo vašom srdci a že odtiaľ mení vašu povahu, celú vašu bytosť aj s jej želaniami a túžbami. Lebo Biblia hovorí: „*Ten, čo je vo vás, je väčší ako ten, čo je vo svete*“ (1. Jánov 4,4).

Prosím, nebojujte viac svoj boj telesne, ale žite s Duchom Svätým. Pavol hovorí: „*Žite podľa Ducha a nebudete splňať žiadosti tela*“ (Galatánom 5,16).

Žiť podľa Ducha znamená: celý deň dôverovať Ježišovi, že vás mení a dáva vám silu k premenenému životu. Táto viera vám dá krídla k radostnej túžbe po posvätení, a tak budete vo vašich telesných bojoch premáhať zmyselnú rozkoš. Nech vám to Pán dá! V mene Ježiša. Amen!

Láska alebo pudy

Pastor Mertin:

Minule sme hovorili niečo o problémoch nášho starého človeka. Pamätáte si príklad pokazeného nákupného vozíka v supermarkete? Môžete ho riadiť len s veľkou námahou. Presne takto to je aj s naším starým človekom, ktorý je zameraný na žiadosti tela. Ani s najväčšou námahou sa hriešnikom nedarí dlhodobo odolávať pokušeniam. Na to, aby sme mohli pokazený nákupný vozík odložiť a používať nový, potrebujeme získať nové srdce skrze Božiu milosť. Potom sa stávame novými ľuďmi, stvorenými podľa Boha v pravej spravodlivosti a svätosti.

Dnes budeme v našom seriáli pokračovať témou „Láska alebo pudy?“ Na začiatok sa pozrieme na nasledujúci text: „*Modlím sa, aby vaša láska čoraz väčšmi rástla v poznaní a v každej skúsenosti, aby ste boli schopní rozoznávať, čo je hlavné, a aby ste boli čistí a bez úhony pre Kristov deň*“ (Filipanom 1, 9-10).

Čo ovplyvňuje náš život? Je láska mierou nášho konania, alebo sa necháme viesť našimi pudmi, inštinktmi? Pastor Wegert, čo na to hovoríš?

Pastor Wegert:

Nie je až tak dôležité, čo o tom hovorím ja, ale dôležité je to, čo hovorí Božie slovo. Čo o tom hovorí Biblia? To je náš spoločný cieľ.

Čo je skutočná láska?

Pri tejto téme si musíme najskôr objasniť, čo skutočná láska je a čo nie je.

Svet nám ponúka život s rôznymi partnermi, podľa toho, aké ľudské žiadosti nás práve pochytiť. Tento druh sexuality

nazýva svet „láskou“. Keď nás učí Boh, čo je skutočná láska, vedie nás ku krížu, na ktorom visí muž zaliaty krvou, totiž Jeho milovaný Syn, a vyhlasuje: „Toto je láska!“ Prečo prišiel Ježiš na zem? Aby nás vykúpil! Ale prišiel aj preto, aby nám ukázal, čo je pravá láska.

Dnes sa veľa hovorí o potrebe „sebalásky“, aj z kresťanských kazateľníc. O takom niečom sa ale v Biblii nenachádza ani slovo. Takáto kázeň je podaná v svetskom duchu, ktorý vniká do Cirkvi a propaguje sebeckosť. Aby sme boli uchránení od klamstva samolúbosti, prináša nám Ježiš Svoju uzdravujúcu pravdu a hovorí: „*Ak niekto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma*“ (Matúš 16,24).

Tieto slová poukazujú na to, že pravá láska neznamena egoistické uspokojenie našich vlastných želaní, ale má na zreteli dobro našich bližných. Pravá láska je nesebecká. Pavol hovorí doslovne (1. Korintanom 13,5): Láska „*nehľadá svoj prospech*“. Na inom mieste toho istého listu apoštol píše: „*Nikto nech nehľadá, čo osoží iba jemu, ale to, čo osoží inému*“ (1. Korintanom 10,24).

V Matúš 22,35-40 hovorí Ježiš explicitne o koľko prikázaní ide: *Znalec zákona, sa spýtal, aby ho pokúšal: Učiteľ, ktoré je najväčšie prikázanie v zákone? A on mu odpovedal: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom a celou svojou dušou a celou svojou mysl'ou“. To je veľké a prvé prikázanie. Druhé je mu podobné: „Milovať budeš svojho bližného ako seba samého“. Na týchto dvoch prikázaniach spočíva celý zákon i proroci.*

Teda sú dve a nie tri prikázania. O treťom prikázaní sebalásky Ježiš nehovorí. Človek sa stará prirodzene o seba samého, na to nepotrebuje prikázanie. Preto hovorí aj Pavol: „*Nikdy nikto nemal svoje telo v nenávisti*“ (Efezanom 5,29).

Taká je pravá láska. Dáva, zrieka sa v prospech iného. Ježiš povedal: „*Nikto nemá väčšej lásky ako ten, čo svoj život kladie za svojich priateľ'ov*“ (Ján 15,13). Jeho skutky potvrdili tieto slová.

Pastor Mertin:

Podľa týchto veršov Biblie, a aj podľa tvojich vlastných slov, láska nie je žiadna spontánna záležitosť, ale vedomé a premys-

lené konanie. Ale nie je láskou aj pocit, ktorý môže muža prenikiť až tak, že by chcel mať s dievčaťom intímny styk?

Pastor Wegert:

Žiaľ, ľudia sa často mýlia v tom, že stotožňujú lásku s pocitom. A pritom sú to dve celkom rozličné veci. Andy, o chvíľu si to ozrejmieme.

Ježiš nám ukázal, že pravá láska sa nezakladá na pocitoch. Povedzme si úprimne: Chcel Ježiš za nás zomrieť iba na základe ľudského pocitu? Verím, že nie. Keď si čítame príbeh o Getsemane, vidíme ako sa všetky jeho pocity búrili proti tomu, aby bol bitý a bičovaný. Skutočne nemal emocionálne chuť na to, aby ho ľudia pribili na kríž a aby podstúpil smrť. Ale nasledoval svoje pocity? Vďaka Bohu nie! Skutočná láska nedáva na pocity. Ježiš odovzdal všetky pocity a city Svojmu Otcovi v nebi a prijal Božiu vôľu. V tom sa prejavila Jeho láska.

Ak skutočne miluješ nejaké dievča, nenasleduješ len svoje pocity a to, na čo „máš chuť“, ale pamätáš v prvom rade na slávu Božiu a na to, čo je dobré pre dievča a nielen pre teba samotného.

Z Ježišovho príkladu vidíme, že láska sa dá dobre ovládať a rozvážne viesť správnym smerom. Ježiš sa úmyselne rozhodol ísť proti Svojim pocitom a vyvolil si vedome obetovať Svoj život za nás.

Keď zviažeš svoju lásku so svojimi pocitmi, bude tvoja láska ako tvoje pocity – totiž „raz hore, raz dolu“ – je to presne tak, ako „šablóna vzťahov“, ktoré sa dnes medzi ľuďmi odohrávajú. Aká to radosť, že Božia láska nie je náladová! Nie, naopak, je spolahlivá, trvalá, nemenná. Boh má Svoju lásku celkom pod kontrolou. A tak podobne aj my, ak v nás prebýva silný Boh, môžeme ovládať svet našich pocitov.

V jednom hudobnom šlágrí sa spieva: „Láska je zvláštna hra!“ A takto to skutočne aj je. Svetská láska je sebeckou hrou. Príde „len tak“ na ľudí, a oni nie sú schopní obhajoby. To mi pripomína besné zviera, ktoré behá s penou na papuli, hryzie ľudí a nemôže byť brané na zodpovednosť za to, čo robí. Nie-

kto mi raz povedal: „Pastor, to sú moje hormóny!“ Moja odpoveď znela: „Čo to má znamenať? Najprv hovoríš o láske a teraz o hormónoch?“

Čo chce vlastne človek vyjadriť týmito výrazmi? Chce povedať, že láska sa nedá ovládať a že on je bez zodpovednosti za svoj postoj voči druhému pohlaviu. Po nezáväznom pohlavnom styku so ženou jednoducho hovorí: „Ona ma zvedla!“ A cíti sa byť ospravedlneným.

Ako kresťania musíme odstúpiť od takého bludárstva, že láska má nejakú zvláštnu moc, ktorá nás pochyť ako bezmocné listy vo vetre. To nie je láska. Biblia také veci nazýva „náruživá žiadostivosť“ (1. Tesaloničanom 4,5). Musíme teda rozlišovať pravú lásku a povolovanie pudom. Rozhodni sa pre takú lásku, ktorá poslúcha Boha, a rozdáva sa iným, pre tú, ktorú ti Boh už dal do tvojho znovuzrodeného srdca.

Pastor Martin:

To znie celkom jednoducho. Keď sa ohlásia pudy, musíme len prepnúť na skutočnú lásku.

Pravda je však, že kresťanskí mladí ľudia, ktorí ešte nie sú zosobašení, v tejto oblasti života bojujú. Vidia všade okolo seba obscénne fotografie, majú podráždenú myseľ, a pritom nič nesmú vyskúšať. Svetská mládež sa odovzdáva svojim rozkošiam a vyzerá to pre nich ľahšie – ak sa nepozerať na následky, ktoré z toho plynú.

Preto obdivujem veriacich teenagerov, najmä v našom zbere. Klobúk dole pred ich rozhodnosťou a čistotou. To sú tí skutočne silní ľudia. Boh vložil do nich skrze Svojho Ducha veľké sebaovládanie. Lutherov preklad hovorí „neporušenosť (cudnosť)“. Slovenský ekumenický preklad: „No ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, sebaovládanie“ (Galatanom 5,22).

Ako je to teda? Môžeme vyprodukovať takéto sebaovládanie silou vôle? Funguje to tak?

Pastor Wegert:

Nie, tak to nefunguje. Trochu sme to už vysvetlili v predošlej téme. Vysvetlíme to ešte raz. Andy, túto zdržanlivosť nemá žiaden človek zo seba samého. Nemá to nič spoločné s pokazeným „nákupným vozíkom“, aby sme sa s tým museli stále trápiť. Riešením nemôže byť premáhanie samého seba, ale prijatie ovocia Ducha Svätého, ktoré rastie tým, že žijeme s Ježišom v blízkom vzťahu.

Požehnanie sebaovládania

Sebaovládanie sa stane našou prirodzenosťou. Následne veriaci mladý muž nemusí už u každého dievčaťa zisťovať, či táto alebo tamtá by bolo vhodná pre neho.

Sme radi, že máme v mládeži v zbore ARCHE mnoho chlapcov a dievčat. Boh chce, aby boli spolu a aby mali spoločenstvo medzi sebou. Nemáme v zbore jednu stranu miestnosti pre mužov a druhú len pre ženy, a to ani na mládežníckych bohoslužbách. Dievčatá si nemusia zahaľovať tváre závojom. Radi sa schádzame k tomu, aby sme oslavovali Boha a spoločne Ho vzývali, aby sme počuli Jeho Slovo, pomáhali jeden druhému, žehnali si navzájom. Áno, aby sme tu boli jeden pre druhého a boli spoločenstvom spriatelенých mladých ľudí, ktorí spolu slúžia Ježišovi.

Avšak, ak hlavným cieľom tvojho chodenia do zboru sú dievčatá alebo prípadne chlapci, potom niečo nie je správne. Ak tvojím zámerom je loviť, koketovať alebo flirtovať, dávaj pozor, aby ťa neopanovala žiadostivosť. Pokiaľ neodovzdáš Ježišovi túto falošnú prioritu spolu so zmysľaním „lovca“, potom je veľká pravdepodobnosť, že padneš do pasce.

Možno niektorí z vás teraz vnútorne priznávajú: „Pastor, je to pravda, zašiel som príliš ďaleko!“ Počuj, nebudem ťa odsudzovať, ani Andy to neurobí, radšej sa budeme modliť a prosiť za teba, aby si sa primkol k evanjeliu. Ježiš ti odpustí skrze Jeho drahú krv. Obráť sa celkom k Nemu – či to je po prvý raz alebo je to opätovne. Duch Svätý chce byť tak silný v tebe, aby

si sa mohol správať k druhému pohlaviu kontrolovane a so sebaovládáním, aby všetko vo vašom vzťahu zostalo čisté a sväté, a aby ste spoločne zažívali veľkú radosť.

Kresťania nie sú ovládaní svojimi pudmi ako nejaké zvieratá, ale zvládame ich a stojíme v sile Božieho Ducha nad nimi a môžeme ich usmerňovať v súlade s Jeho vôľou a prikázaniami. To platí aj pre už blízko spriatelené alebo zasnúbené Božie deti.

Pastor Martin:

Láska a pudy sa vzájomne nevyklučujú. Ale ako si hovoril, ide o to, zaobchádzať s inštinktmí podľa Božej vôle.

Pastor Wegert:

Pravá láska vie čakať, hriechne pudy to nezvládajú. Predmanželské kresťanské vzťahy sú často ovplyvnené netrpezlivosťou. Ale láska, ktorú opisuje Biblia, nie je netrpezlivá. V 1. Korintianom 13,7 si môžeme o tom prečítať. Keď si niečo veľmi želáme, chceme to, samozrejme, čo najskôr. Nechceme čakať. Ak napríklad stojíme v rade, a tá sa nehýbe, stávame sa nedočkavými. Naše vnímanie času je poznačené rýchlo sa meniacim spôsobom života. Už aj ako deti Božie zabúdame na biblickú pravdu, že všetko má svoj čas, ako nás učí kniha Kazateľ (Kazateľ 3, 1-8).

Tak ako má rok rôzne ročné obdobia, tak podobne je to aj v našom živote. Nepokúšajme sa preskočiť jednotlivé nádherné obdobia svojho života! Neprebeháme nimi len tak! Ani roľník nemôže zožať žatvu priamo po zasadení, a tak vynechať jar a leto. Nikomu by neprosperovalo vynechať zo života napríklad detstvo, bola by to škoda, keby ho človek preskočil, však?

Tak je to aj s časom priateľstva a zasnub. Prečo by si ich mal preskočiť pred sobášom? Prečo chceš bežať v predbiehajúcom pruhu a hnať sa životom? Vychutnaj si čas, ktorý ti Boh dáva. Skoro odtrhnuté ovocie má veľmi kyslú chuť. Boh má

nádherne plány pre vás, a najlepšie bude, keď sa uskutočnia v Jeho čase.

Starajte sa o vzájomný duchovný rozvoj vzťahu a neuvádzajte jeden druhého do pokušenia tým, že by ste testovali, ako ďaleko môžete ísť bez toho, aby ste zhrešili. Radšej si vzájomne pomáhajte viesť život v Duchu Svätom. Modlite sa spoločne, čítajte Bibliu, radujte sa z každého dňa vášho priateľstva a snívajte sny o vašej budúcnosti. Snívajte o vašom budúcom domove, o deťoch, o spoločnej službe pre Ježiša a tešte sa na čistú manželskú sexualitu! Spolu s Pavlom by som vám chcel povedať: „Modlím sa, aby vaša láska čoraz väčšmi rástla v poznaní a v každej skúsenosti, aby ste boli schopní rozoznávať, čo je hlavné, a aby ste boli čisti a bez úhony pre Kristov deň“ (Filipanom 1,9-10).

Ak si v tom zlyhal, pros Ježiša, aby ti odpustil a daroval silu k obnovenému životu. On ti ho dá!

Andy, urobí to, aj keď sme zlyhali?

Pastor Martin:

Stopercentne. Urobí to.

Pastor Wegert:

A čo, keď aj naši diváci zlyhali? Smú prísť pred Boha so svojimi chybami, zanedbaniami, priestupkami? Smieme toto všetko Bohu priniesť? Áno, lebo Boh je verný! Odpúšťa nám naše priestupky. Keď kráčame s Ním, môžeme s dôverou čeliť budúcnosti. Amen.

Sexualita, ako ju vidí Biblia

Pastor Mertin:

Predchádzajúca téma znela „Láska a pudy“. Hovorili sme o tom, že nemôžeme odporovať falošným pudom z vlastnej sily, ale vládžeme to len vo viere v Krista, ktorý prebýva v nás. Tým, že Mu dôverujeme, On mení náš charakter, a tým aj naše želania a túžby.

Je sexualita hriech?

Dnešná téma znie: „Sexualita, ako ju vidí Biblia“. Pastor Wegert, smie kresťan vôbec mať sexuálne pocity? Nie je už samotná sexualita hriechom?

Pastor Wegert:

Sexuálne pocity a erotické city nie sú hriechom. Ak sa napríklad chlapec v súvislosti so svojím pubertálnym vývojom odrazu cíti byť priťahovaný k dievčatám, nie je to hriech. Ani vtedy nie, keď ho jedno z nich celkom rozpáli. Rozhodujúcou je otázka, aký je v tom postoj jeho srdca. A práve preto potrebuje súrne Pána Ježiša.

Samotná túžba po pohlavnej láske nie je hriechom. Práve naopak: sexualita je geniálny vynález od Boha. Je stavebným kameňom stvorenia. V prvej knihe Biblie čítame: „Boh stvoril človeka na svoj obraz; na Boží obraz ho stvoril.“ a to: „Stvoril ich ako muža a ženu“ (1. Mojžišova 1,27). A nasledujúci verš znie: „Boh ich požehnal a povedal im: Plod'te sa a množte sa“.

Ako by to mohli uskutočniť? Len telesnou láskou. A aby na to nezabudli, vybavil ich pohlavným pudom. Samotný Boh ho vložil do biologickej podstaty človeka. To, že sme pohlavné bytosti so sexuálnou túžbou, je časť našej ľudskej podstaty.

Aj Ježiš Kristus, bezhriešny Boží Syn, ktorý úplne naplnil Božie prikázania a vo Svojom živote nikdy nedal priestor hriechu, napriek tomu bol predsa aj človekom. Bol taktiež ako my, pohlavná bytosť. Boh nepodvádzal, keď sa Ježiš stal človekom, Ježiš sa stal jedným z nás – žil, potil sa, cítil a túžil. Človek ako ty a ja. Nebol bezpohlavné polo bytie, ale mal tie isté potreby a želania ako my. Biblia hovorí: „*Bol vo všetkom skúšaný, ale nedopustil sa hriechu*“ (Hebrejom 4,15).V tom sú aj zmyselné útoky. Ježiš bol plne človekom. Ale to, že bol takým, nebol hriech. Ani byť ženou alebo byť mužom nie je hriech. Ježiš neprišiel, aby nás zachránil od našej ľudskosti. Nie, prišiel na tento svet, aby nás zachránil od našich hriechov. Nechce nás oslobodiť od toho, že sme pohlavné bytosti, ale od hriechu, ktorý chce rozvrátiť a znetvoriť našu pohlavnosť.

Pastor Mertin:

Keď sexualita je čistý a svätý Boží dar, prečo sa o nej nehovorí otvorene? Občas máme dojem, akoby to bolo tabu, akoby to bol diabol, kto vymyslel pohlavný život. Nebolo by lepšie, aby sme v kresťanských zboroch hovorili o sexualite otvorenejšie a s vdákou?

Pastor Wegert:

Verím, že hovoríš o niečom, na čo Ježišova Cirkev zabudla. My kresťania sa veľmi mylíme, keď nevysvetlíjeme našim deťom a mladým ľuďom z Biblie o požehnaní sexuality podľa Božej vôle. Keď to nerobíme my, tak to potom robí svetská škola. Ak nechceme, aby naše deti boli formované vplyvom svetskej náuky o sexualite, a keď nechceme, aby už ako maloleté hltali antikoncepčné pilulky alebo otehotneli a možno aj išli na potrat, potom by zbor nemal byť ustráchaný, ale mal by poučať deti i dospelých o tom, čo Biblia hovorí o sexualite.

Pastor Mertin:

Mali by teda kresťanské zbory vyvíjať alternatívu k svetskej sexuálnej výchove?

Pastor Wegert:

Áno, to je môj názor. Aký spôsob zbor pri tom zvolí, je už iná otázka. Avšak potrebujeme sa touto témou v zboroch skutočne zaoberať. Chcel by som pokročiť ďalej:

Kresťanský rodičovský dom a sexualita

Už v rodičovských domoch, ešte skôr ako v zboroch, by malo byť prvé a základné Biblické vyučovanie a aj otvorené rozhovory s deťmi na tému sexuality.

To patrí aj k napomenutiu, ktoré Biblia udeľuje otcom nasledujúcimi slovami: *„Tieto slová, ktoré ti dnes prikazujem, budeš mať na srdci. Budeš ich vštepovať svojim synom a budeš o nich hovoriť, či budeš sedieť vo svojom dome, či pôjdeš po ceste, či budeš líhať alebo vstávať“* (5. Mojžišova 6, 6-7).

Žiaľ, mnohí kresťanskí otcovia žijú svojim vlastným životom. Ich zábavy, ako napríklad televízia, internet alebo záľuby, koníčky, „zožerú“ celý ich čas. Čo tým zanedbávajú pri svojich deťoch, nemôže nahradiť ani zbor, a už ani zďaleka verejná škola.

V kresťanskom rodičovskom dome sa má sexualita chápať ako čistý a svätý Boží dar a hovoriť o nej s deťmi úctivým, ale smelým spôsobom. Len tak sa môžu stať vo vnútri silnými a vyzbrojenými proti zvrátenostiam bezbožného sveta.

Pastor Mertin:

Hovoríš, že rodičia a aj zbory by mali hovoriť so svojimi deťmi o sexualite podľa Biblie. Hovorí Biblia celkom otvorene aj o tom?

Pastor Wegert:

Je to skutočne tak. Niektorí čitatelia Biblie si to nevšimnú. Biblia nám vysvetľuje už na prvých stranách, že pohlavný život vnútri manželského súžitia je úchvatný a blažený Boží dar. Čítame: „*Preto muž opustí svojho otca i matku a prilipne k svojej žene a budú jedno telo*“ (1. Mojžišova 2,24). Tým sú základy jasne položené: Muž sa vzdá väzieb k vlastnému rodičovskému domu a primkne sa namiesto toho k svojej manželke – ako už bolo citované: „*prilipne k svojej žene*“.

V súlade s tým Pavol zdôrazňuje: „*Nech má každý svoju ženu a každá nech má svojho muža*“ (1. Korinťanom 7,2b). Tento vzťah platí pred Bohom až do smrti jedného z manželských partnerov. Preto hovorí Pavol o niekoľko veršov ďalej: „*Žena je viazaná dovtedy, kým žije jej muž*“ (1. Korinťanom 7,39). A presne tak to, prirodzene, platí aj opačne. Lebo ich vzťah pochádza z Boha, a preto hovorí Ježiš: „*Čo teda Boh spojil, človek nech nerozlučuje!*“ (Matúš 19,6b)

Aj podľa mnohých ďalších textov Biblie to všetko smieme a máme pred našimi deťmi žiť a aj im hovoriť, aby mohli nájsť cestu do Bohom požehnaného života.

Pastor Mertin:

To sú, samozrejme, podstatné zásady. Ale hovorí Biblia aj celkom konkrétne o romantike, o nežnosti, telesnej láske a erotike?

Pastor Wegert:

Andy, chceš mať v otázke biblického pohľadu na sexualitu jasno a mať presnú odpoveď, tvoja otázka je dôležitá. Biblia tieto témy nezatajuje. Začína zásadou, že muž a žena sú jedno telo, a síce v manželstve.

Opisuje aj pohlavné napätie, ktoré povstáva medzi mužom a ženou predtým, ako sa stanú manželským párom, a ako ich láska nakoniec nájde v intimite manželstva plné naplnenie.

Z tohto hľadiska nám Boh dal celú biblickú knihu, totiž Veľpieseň. V nej môžeme nájsť veľa prekvapujúcich vecí.

Pastor Mertin:

Napríklad: „Som ruža saronská, l'alia v údolí. Ako l'alia medzi bodliakmi je moja priateľka medzi devami. Ako jabloň v lesnom poraste je môj milý medzi mláďencami. Po jeho tóni som veľmi túžila, sadla som si a jeho ovocie je sladké pre moje podnebie. Zaviedol ma do vínnej pivnice, jeho vľajkou nado mnou bola láska. Posilnite ma hrozno-vými koláčmi, osviežte ma jablkami, lebo som chorá od lásky“ (Veľpieseň 2,1-5).

Pastor Wegert:

Existujú ešte náruživšie verše a texty. Mnohí skúsili tieto texty prekladať len duchovne, ako alegóriu alebo ako podobenstvo týkajúce sa Krista a Jeho nevesty. Som si vedomý, že mnohí skúsení kazatelia rozumeli Veľpiesni len duchovne, totiž alegoricky. A podľa biblických textov z nej mali nádherné kázne o tej láske, ktorú kresťania spájajú s ich Ženíchom Ježišom.

Avšak, keď rozmýšľam o erotickom a zmyselnom jazyku, ktorý Veľpieseň používa, vznikajú u mňa pochybnosti. Vzťah Krista a Jeho detí nie je samozrejme „sexuálny“. Tento vzťah je duchovný a nie telesný. Preto aj čítame: „Boh je Duch a tí, čo sa mu klaňajú, musia sa klaňať v Duchu a pravde“ (Ján 4,24).

Som presvedčený, že Pieseň Šalamúnova nie je nič iné, ako kniha o šťastí a sexualite v manželstve, inšpirovaná Duchom Svätým. Domnievam sa, že Pieseň piesní je skutočná pieseň lásky, ktorá je o pravom mužovi a skutočnej žene, a je rovnako ako Biblia inšpirovaná Duchom Svätým. Ukazuje nám čistú túžbu dvoch osôb v náklonnosti, ktorá nakoniec nájde svoje naplnenie v manželstve.

Boh nám nielen v niekoľkých veršoch, nielen v jednej kapitole Písma dáva poznať plnú zmyselnosť a erotiku. Ukazuje nám, ako veľmi sa zaoberá touto časťou nášho života. Pieseň

piesní hovorí úplne otvorene o našich fyzických túžbach a ukazuje nám, ako môžeme žiť sexuálne čisto k sláve nášho Boha, a to bez hriechu.

Kde inde by sme ako kresťania mali nájsť poučenie, ak nie v Biblii? Alebo by sme sa mali poučiť v Hollywoode, v populárnej kultúre, alebo dokonca v pornografii? Nie, nikdy! Môžeme o tom študovať v Biblii. Všetko, čo potrebujeme, nájdeme v Jeho slove. Vzdelávajme sa v správnom postoji k Bohu i k potešeniu zo sexuality.

Aj v tomto smere nám je Biblia veľmi cenná. Mali by sme Bohu ďakovať za skvelý nápad, že On nás stvoril pre opačné pohlavie, aby nám daroval aj fyzické šťastie a dokonca aj deti. Áno, sexualita je a zostane čistým Božím darom, prostredníctvom ktorého môžeme Boha v srdci uctievať.

Pastor Mertin:

Takže vravíš, že túžba po sexe nie je v zásade hriešna, ale je nám daná. Je to žiadostivosť, ktorú Biblia označuje za hriech?

Hriešna žiadostivosť

Pastor Wegert:

Samozrejme. Vzniká tu isté napätie. Áno, žiadostivosť môže byť hriech. Napríklad v desiatich prikázaniach: „*Nebudeš túžiť ... po manželke svojho blížneho*“ (2. Mojžišova 20,17).

To, že nám dal Boh pri stvorení pohlavný pud, ani zd'aleka neznamena, že ho smieme použiť podľa našej chuti a nálady. Keď som v supermarkete a som hladný, nemôžem predsa použiť svoj pud/chuť na jedenie tým, že zoberiem niekoľko produktov z regálu a hneď ich zjem. Napriek hladu, ktorý cítim, musím dodržať právo, poriadok a zákony.

Preto zásadnou otázkou je, ako reagujeme na pobádanie nášho pohlavného pudu. Pozerať sa na príťažlivú ženu nie je hriech. Ale v myšlienkach ju vyzliecť a vo fantázii s ňou spať,

to je už nevera. Ježiš hovorí: „Každý, kto sa žiadostivo pozerá na ženu, už s ňou v srdci scudzoložil“ (Matúš 5,28).

Keď sa vám cez hlavu preženie sexuálna myšlienka, to ešte nie je hriech. Ale ak sa tejto myšlienke a svojim predstavám oddáte až do prevrátenej nemorálnosti, vtedy je to hriech. Predbežná radosť z budúcej telesnej lásky v manželstve nie je nesprávna. Ale môže sa stať špinavou, ak nie je kontrolovaná trpezlivosťou a zdržanlivosťou.

To znamená, že prejavy od Boha nám darovaného pudu, by sme nemali považovať za niečo zlé alebo trápne. Boh nechce, aby sme mali pocity viny kvôli našej pohlavnej túžbe. Ale keď nedávame túto túžbu pod vplyv Božieho poriadku a začíname fantazírovať a v myšlienkach sa oddávame nevere a necudnosti, vtedy hrešíme.

Z tohto dôvodu vás žiadam: Hovorte celkom otvorene s Bohom o vašich sexuálnych pocitoch a položte ich do Jeho svetla. Čítajte denne Božie Slovo a nezabúdajte na modlitbu, dialóg s Pánom. Duch Svätý vás urobí citlivými a čoskoro zistíte, či vaše sexuálne túžby a želania sa stotožňujú s Bibliou, alebo či ste zašli príliš ďaleko vo svojich žiadostiach.

Andy, možno máš nejaký návrh, ako sformulovať takúto modlitbu a pred Bohom zistiť, či sme zašli príliš ďaleko alebo či sme na správnej ceste. Či sa zhodujeme s Duchom Svätým a Slovom Božím, alebo nie. Rozmýšľal si nad tým?

Pastor Martin:

Áno, zostavil som tri formulácie. Prvá znie: „Pane, ďakujem Ti, že si ma stvoril ako pohlavnú bytosť. Nechcem Ťa prosiť, aby si odstránil moje túžby a potreby, ale prosím Ťa o to, aby si mi pomohol páčiť sa Ti v mojich myšlienkach i v skutkoch.“

Druhá formulácia by mohla znieť takto: „Pane, Ty si ma stvoril pre trvalý vzťah. Prosím, naplň ma dôverou, že si pre mňa naplánoval len dobré veci – niečo, čo je oveľa lepšie ako to, čo mi môže priniesť chvíľkové pocity rozkoše.“

Tretia môže byť takáto: „Pane, som v pokušení nechať sa potešiť rozkošou. Prosím, pomôž mi namiesto toho obrátiť sa k Tebe, aby som našiel pravú útechu.“

Pastor Wegert:

Myslím, že sa to dotýka srdca, Andy. Želáme si, aby boli oslovení mnohí ľudia. Tieto tri návrhy modlitby nám môžu pomôcť, ako hovoriť s Bohom o napätí, ktoré vnímame v našom tele a v našom svete pocitov. Modlite sa. Hľadajte Pána. Proste Ho o odpustenie tam, kde ste zlyhali. Ježiš je tu prítomný a chce vás viesť správnou cestou. V mene Ježiša! Amen.

Vezmite si, koho chcete

Pastor Mertin:

Po tom, ako sme naposledy hovorili o sexualite, ako sa na ňu pozerá Biblia, vzniká otázka: Ako zistím, ktorá žena alebo ktorý muž je ten pravý pre môj život? Najprv chcem k tomu prečítať verš z Biblie: „*O dcérach Celofchádoých Hospodin prikázal toto: Ak sa vydajú za muža, ktorý sa im zapáči, musí to byť príslušník ich otcovského kmeňa*“ (4. Mojžišova 36,6).

Tu čítame, ak to vyjadrím svojimi slovami: „Vezmite si, koho chcete“.

Niekoľko ale môže ihneď namietať: „Bez jasného vedenia Ducha Svätého to nefunguje“. Pastor, ako sa pozeráš na toto?

Vedenie skrze Ducha Svätého

Pastor Wegert:

Rád by som povedal o tom, ako u mňa prebehlo vedenie Duchom Svätým. V roku 1961 vo veku 17 rokov som sa obrátil. Odcestoval som vtedy na evanjelizačný tábor do Wilhelmshaven. Sotva sme dorazili, niekto oznámil, že prídu ďalší účastníci, ktorých je treba priviesť zo železničnej stanice. Skočil som k jednému mladíkovi do auta a išiel som radostne s ním. Keď prichádzal vlak, stál som presne pred dverami vagónu, z ktorých vystúpilo jedno dievča. Pozrel som na ňu a – ospravedlňte ma – bol som „hotový.“ Rýchlo som zobral trasľavou rukou jej kufor a odniesol ho do auta.

Vždy, keď som mal „voľný čas“, točil som sa len okolo nej. Volala sa Gertrúd a dnes je mojou manželkou. Pozistoval som o nej: Koľko má rokov? Kde býva? Čo robí v škole alebo v práci? Kto sú jej rodičia? A najdôležitejšie: Je skutočne veriaca, bola by ochotná ma nasledovať v mojom neskoršom povolání? Keď

sa všetky biblické a aj moje osobné kritériá naplnili, spýtal som jej: „Chceš sa stať mojou manželkou?“

Takto teda vyzeralo moje vedenie Duchom Svätým. Žiadne anjelské zjavenie, žiadne prorocké slovo, žiadny sen, žiadny vnútorný hlas. Odkiaľ som teda vedel, že Gertrúd bola Božou vôľou pre mňa? Nedával som „rúno“ a ani som neskúmal môj vnútorný pokoj v tej veci. Jednoducho som vedel: Gertrúd je žena môjho života, ona a žiadna iná.

Dnes, pozerajúc sa späť, poznám odpoveď. Stojí v už citovanom verši Biblie: „*O dcérach Celofchádových Hospodin prikázal toto: Ak sa vydajú za muža, ktorý sa im zapáči, musí to byť príslušník ich otcovského kmeňa*“ (4. Mojžišova 36,6).

Dcéry Celofchádove patrili k rodinám z potomstva Jozefa. Boh im prikázal, aby zachovali zásady pre dedičstvo, aby sa nevydali do iného kmeňa. Inak nepotrebovali skúmať veľa otázok, ale mohli si slobodne vyvoliť, za koho sa chcú vydať.

Pastor Martin:

Teda vedenie Duchom Svätým je celkom prirodzená záležitosť.

Pastor Wegert:

Dá sa to tak povedať. Ale dovol', aby som dodal: nie „celkom“ prirodzená, ale „nadprirodzene“ prirodzená. Zažijeme ju celkom prirodzene, keď chodíme s Bohom.

Pastor Martin:

Dobre teda, vedel si to celkom jasne: Ona a žiadna iná – je to Gertrúd. Ale ako je to s tými, ktorí tomu tak jasne nerozumejú, ktorí majú pochybnosti? Čo majú robiť? Nie je v takom prípade lepšie, keď pri tomto významnom rozhodnutí požiadajú Pána o určité znamenie?

Pastor Wegert:

Mnohí majú takýto názor, Andy. Hovorím: Je samozrejme vždy správne, keď prinesieme v modlitbách pred Pána svoje životné rozhodnutie a vôbec všetky rozhodnutia v našom živote. Ale nemáme sa sústreďovať na znamenia, lebo náš kresťanský život nepozostáva len zo znamení a zjavení. Žime denne s det-skou dôverou k Slovu Božiemu.

Pastor Martin:

Nieкто by mohol namietat': Vyberte nejaký iný verš z Mojžišových kníh. Ľudské spolužitie dnes predsa funguje celkom inak.

Pastor Wegert:

Nejde len o nejaký verš z Biblie z kníh Mojžišových v Starej Zmluve. Nájdeme podobný verš aj u Pavla v Novej Zmluve. Píše, že žena po smrti jej manžela „je slobodná a môže sa vydať, za koho chce, ale iba v Pánovi“ (1. Korintanom 7,39).

Teda nie je našou úlohou punktičkársky vypátrať Božie riešenie, či táto žena alebo tento muž je od Boha určený alebo určená pre mňa. Smieme postupovať celkom prirodzene a ľudsky. Pamätajme na zásadu kresťanskej viery: Kristus býva s Duchom Svätým v našich srdciach a v tejto viere a dôvere konáme i žijeme. Je to On, ktorý nás stále vedie.

Napríklad, chcel by si si kúpiť sako. Kresťania, ktorí majú idealistické a Bibliou nepodložené porozumenie vedenia Duchom Svätým sa najprv „pýtajú Pána“, či si vôbec majú kúpiť sako. Možno si ťahajú aj kartičku s Biblickým veršom, čakajú na vnútorný pokoj alebo predložia „rúno“, ako sa často stáva, asi takýmto spôsobom: „Ak bude zajtra ráno snežiť, bude to znamením, že si mám kúpiť sako.“ A keď skutočne sneží, idú do obchodu. Teraz ale nasleduje ďalší problém: Nevedia presne, aké sako si Pán pre nich praje. Teda začína znova skúmanie Božej vôle. A tak sa stane život s Kristom zložitý a zamotaný.

Pravé vedenie Ducha vyzerá podľa mňa nasledovne: Pretože moje srdce je v podstate upreté na Ježiša a žijem celý deň vo viere v Krista, ktorý býva vo mne, predpokladám, že ma celkom nenápadne vo všetkom vedie. Teda môžem sa postaviť k veci celkom pragmaticky. Jednoducho zvažím, či skutočne potrebujem sako. Ak áno, zistím, či mám na to aj dostatok peňazí. Ak áno, pozriem si ponuky – a sako, ktoré sa mi páči, si jednoducho kúpim. A to všetko sa stane na základe Božích prikázaní a podľa Božej vôle. To znamená: Sako neukradnem, ale pôjdem k pokladni a zaplatím ho. Hovorí sa, že existujú aj takí kresťania, ktorí si myslia, že by nemali platiť. Prepáčte, to znie silne, ale už sme zažili rôzne veci.

Pastor Martin:

Je to tak. Ale zvolil si plytký príklad na ťažkú otázku. Kúpiť si sako alebo nájsť si ženu na celý život je podstatný rozdiel! Keď som si kúpil sako, ktoré sa mi nepáči alebo sa mi nehodí, kúpim si nové alebo ho vymením. Čo sa týka manželky, je to iste celkom inak.

Pastor Wegert:

Samozrejme. Ospravedlňujem sa, keď som porovnával nájdanie ženy s nákupom saka. Trochu som to prehnal – ale koniec koncov, len preto, aby som objasnil, o čo ide.

Lebo pri otázke, kto má byť tvojím životným partnerom, sa môžeš bez otáľania riadiť touto zásadou: Preskúmaj s modlitbou svoj život podľa Božieho Slova a modli sa o správnu ženu alebo správneho muža. A potom postupuj rovnako pragmaticky. Polož si prvú otázku: Chcel by si vôbec vstúpiť do manželstva? Ak áno, tak chod' tam, kde sú ľudia v tvojom veku – do Cirkvi, na bohoslužby pre mládež, do domáceho krúžku. Keď si úspešný, príde druhá otázka: Miluješ osobu, do ktorej si sa zahľadel? Si skutočne zamilovaný / zamilovaná? Ak áno, príde tretia otázka: Je táto osoba zo srdca veriaca? Ďalej: Žije v čistote pred Bohom alebo má nebiblické vzťahy k iným ľuďom?

Potom testuj seba samého. Či si ako muž pripravený stráviť zvyšok svojho života s touto ženou. Nezabudni, možno to znamená päťdesiat, šesťdesiat alebo prípadne aj viac rokov! Si skutočne ochotný zobrať zodpovednosť za túto ženu? Prinesieš so sebou potrebnú mieru duchovnej zrelosti a emocionálnu stabilitu? Dokážeš to zvládnuť aj finančne? Možno to znie veľmi staromódne. Ale výzva Ježiša, týkajúca sa všetkých našich plánovaní, spočítať si náklady, zostáva platná (Lukáš 14, 28).

Keď si skontroloval všetko podľa Božieho Slova a prikázania a tvoje srdce si vrúcne žiada túto ženu, potom sa s ňou ožeň! Je od Boha určená pre teba! Ako sme čítali? „*Hospodin prikázal toto; Ak sa vydajú za muža, ktorý sa im zapáči, musí to byť príslušník ich otcovského kmeňa*“ (4. Mojžišova 36, 6).

Žena Božieho riešenia pre tvoj život je tá, ku ktorej Pán naklonil tvoje srdce. To znamená, do ktorej si sa zamiloval a ktorá chce žiť spolu s tebou podľa prikázaní Svätého Písma. Ak uplatňuješ takéto zásady, nepotrebuješ viac premýšľať a hľadať znamenia, či je to tá, pre teba od Boha určená. Prečítajme si kľúčový verš, aby sme rozumeli, o čom hovoríme: „*Skryté veci patria Hospodinovi, nášmu Bohu, ale veci zjavené naveky patria nám a našim synom, aby sme plnili všetky slová tohto zákona*“ (5. Mojžišova 29, 28).

Kto je pre teba od Boha určená žena alebo určený muž, je skrytá Božia vôľa, je to Jeho skryté riešenie. Na začiatku o tom nevieš. Nepokúšaj sa zistiť toto Božie predurčenie znameniami alebo prorockým slovom. Tým sa nedovoľene dopustiš násilia na Božích tajomstvách. Čo ale máš robiť je: sledovať zjavenú vôľu Božiu, totiž žiť podľa Jeho poučení a predpisov, ktoré nám oznámil. Na tomto základe máš slobodu rozhodnúť sa. A tá, ktorú si si takto vyvolil, je tá, ktorú ti Boh predurčil. Je to jednoduché, však, Andy?

Pastor Martin:

Áno, je. Znie to skutočne jednoducho, ale keď sa nachádzame v tejto životnej situácii, zdá sa nám to neporovnateľne ťažšie.

Boh mi postaví do cesty ženu, ihneď sa do nej – ako sa hovorí – beznádejne zamilujem. Následne mám celkom racionálne postupovať a skúmať: Je to tak správne?

Vymenoval si niekoľko kritérií, ktoré formujú základ tohto zisťovania. Sú aj iné?

Ďalšie dôležité kritériá

Pastor Wegert:

Áno sú. Chcel by som ešte raz zopakovať jedno dôležité kritérium predtým, ako sa budeme zaoberať tvojou otázkou. Je veľmi dôležité, aby tá osoba bola znovuzrodeným kresťanom. Biblia hovorí: „*Neťahajte cudzie jarmo s neveriacimi! Ved' čo má spravodlivosť spoločné s nepravosťou a aké spoločenstvo má svetlo s tmou?*“ (2. Korintánom 6, 14).

Tu sa robí veľa omylov: Niektorí nechcú vidieť zjavenú Božiu vôľu a iní ju nedodržia. Avšak musíme dbať nielen na Božie prikázania. Niektoré veci sú otázkou múdrosti. Andy, mohol by si povedať našim divákom niečo, čo sa týka tohto pohľadu múdrosti?

Pastor Martin:

Rád. Dbaj napríklad nielen na to, aký má tvoj potenciálny manželský partner vzťah k Bohu, ale aj na to, ako sa správa k iným osobám – napríklad osobám v autorite. Neustále hovorí zlé veci o šéfovi alebo pastorovi? Ak osoba, ktorú miluješ, nevie uznať autoritu a vodcovstvo, bude sa tak isto správať aj v manželstve, neúctivo a ponižujúco. Často sme to už videli. Keď manželské páry pohrdajú vodcovstvom, často sa vyskytne veľké pohrdanie aj vo vnútri rodiny. Ak tvoja vyvolená má v úcte svojich rodičov, svojich učiteľov, svojho pastora, bude počúvať aj teba a bude ťa mať v úcte.

Pozri sa aj na to, ako sa tvoj budúci partner správa voči druhému pohlaviu. Keď tvoja priateľka flirtuje s každým, stále koketuje s chlapcami a „balí“ jedného po druhom – veríš, že by

sa po svadbe zmenila? A vy dievčatá, chcete sa skutočne vydať za muža, ktorý píska po každom dievčati, aby ho „zbalil“? Keď tvoj priateľ nie je v stave, aby ti poskytol ochranu záväzného vzťahu, ale teší sa z tvojej žiarlivosti, ktorú neustále v tebe vyvoláva, potom s ním rýchlo skonči.

Pastor Wegert:

Správne. Treba byť dôsledný.

Ďalší bod, týkajúci sa múdrosti je o priateľoch, s ktorými sa tvoj budúci respektíve budúca stýka. Priateli sa len s povrchnými labilnými ľuďmi? Takí existujú aj v každom kresťanskom zbore. Sú mladí ľudia, ktorí sa označujú ako kresťania, ale sotva s nimi môžeš viesť duchovný rozhovor. Prídu síce na mládežnícke zhromaždenie a aj na bohoslužby, ale o Bibliu a modlitbu majú len veľmi malý záujem. Tento druh „kresťanských“ mladých ľudí je často aj veľmi nedisciplinovaný. Premrhajú veľa času pred televízorom. Škola, vzdelávanie a štúdium sú v pozadí ich záujmu. Verím, že by nebolo múdre pokračovať vo vzťahu s takými priateľmi.

Myslím si, že aj nakladanie s peniazmi a vonkajší výzor by mali hrať svoju rolu. Ako sa oblieka tvoje dievča? Vyzývavo? Priťahuje na seba pohľady mužov zo sveta? Spýtaj sa sám seba, čo to hovorí o jej srdci! Alebo ako to je s mladíkom, ktorý je závislý na značkových šatách, Rolex hodinkách a inom „urodzenom“ majetku? Verím, že taký chvastúň chce byť „in“ a príliš sa zaujíma o to, čo si o ňom myslia iní ľudia.

Pastor Martin:

To sú ale mimoriadne vysoké nároky!

Pastor Wegert:

To sa dá iste povedať. Avšak, Andy, žijeme z milosti. Túto zásadu máme zachovávať v srdci.

Pastor Mertin:

Mnohí môžu povedať: „Ak by som sa mal riadiť podľa tohto zoznamu kritérií, nikdy si nebudem môcť nájsť ženu“. Pastor Wegert, myslím si, že nikto nie je dokonalý.

Pastor Wegert:

Presne tak. Je dôležité, že to hovoríš, Andy. Nekážeme perfekcionizmus. Radšej sa obráťme na Spasiteľa, ktorý nám pomôže na tejto ceste. Musíme byť milostiví a milosrdní v manželstve, už aj preto, lebo sami nie sme perfektní. Je nerealistické požadovať, aby ten druhý bol perfektný. Ak niekto má takéto očakávania, musí sa zo sna prebudiť.

Pastor Mertin:

Niektó sa raz modlil: „Bože, pomôž mužovi, ktorý sa nechce oženiť, až pokým nenájde dokonalú ženu – ale prosím, pomôž mu ešte viac, keď ju nájde.“ Nemali by sme hľadať pre manželstvo dokonalého človeka. Alebo prečo by si mal dokonalý človek vziať takého nedokonalého, ako si ty? Nemá nám to byť prekážkou, aby sme s múdrosťou a opatrnosťou hľadali partnera pre život. Hovorí sa, že Benjamin Franklin v tejto súvislosti raz povedal: „Pred svadbou by mal mať človek obe oči naširoko otvorené, ale po nej vždy jedno prižmúriť.“ Má pravdu, však?

Pastor Wegert:

Robíš to aj ty? Prižmuruješ jedno oko?

Pastor Mertin:

Samozrejme!

Pastor Wegert:

Ach, ako dobre je to počuť. Benjamin Franklin to vyjadril veľmi výstižne. Myslím si, že by sme si mali veľmi pozorne túto vetu všimnúť. Aj keď nie je z Biblie, vyjadruje dôležitú pravdu: Sme a zostaneme chybujúcimi ľuďmi a musíme celý život žiť v odpúšťaní.

Jednako: Po prvé, choď pri hľadaní partnera Božími cestami. Po druhé, žiadaj Ho pritom aj o múdrosť. Jakub hovorí: „*Ak sa však niekomu z vás nedostáva múdrosti, nech prosí Boha, ktorý dáva štedro a bez výčítiek, a dostane ju*” (Jakub 1,5).

To vyprosujem pre vás a pre vašu budúcnosť. Je našou srdcovou záležitosťou, aby tento seriál tém zasiahol srdcia ľudí, a aby boli požehnaní v otázkach priateľstva, lásky, zasnúbenia, sexuality, manželstva a rodiny. Boh vás žehnaj! V mene Ježiša! Amen.

Pravý zmysel manželstva

Pastor Martin:

Naposledy sme hovorili o tom, ako môžeme z Božej milosti nájsť svojho životného partnera – jednoducho tak, že pozorujeme naše srdce na základe Božieho prikázania.

Ďalej sme spoznali, že okrem kritérií biblických prikázaní hrá veľkú úlohu aj múdrosť. Postupuj teda pri hľadaní partnera pre manželstvo presne podľa Slova Svätého Písma a žiadaj si pri tom od Boha aj múdrosť.

Teraz sa chceme zaoberať otázkou: „V čom spočíva podstatný zmysel manželstva z Božieho pohľadu?”

Prečítam odsek z listu Efezanom: „*Preto človek zanechá otca i matku a pripúta sa k svojej žene. A ti dvaja budú jedným telom. Toto tajomstvo je veľké, no hovorím to vzhľadom na Krista a Cirkev*“ (Efezanom 5,31-32).

Pastor Wegert, čo je základným zmyslom manželstva? Ako znie tvoja odpoveď?

Pastor Wegert:

Musíme to, samozrejme, objasniť, Andy. Chcel by som sa vás opýtať: Prečo ste vlastne ženatý/vydatá, alebo prečo chcete vstúpiť do manželstva? Preto, že nie je dobré byť samému? Áno, máte pravdu. To hovorí aj Biblia (1. Mojžišova 2,18).

Iná odpoveď by mohla byť: Pretože cítime k sebe vzájomnú lásku a chceme prežívať radosti sexuality a samozrejme mať deti.

Tieto a možno aj iné dôvody, ktoré uvádzame v prospech manželstva, sú všetky podľa ľudského pohľadu. Ale aký je dôvod na manželstvo z Božieho pohľadu? Kresťan by asi odpovedal, že zmyslom manželstva má byť odzrkadľovanie Božej slávy. Správne.

Ale náš text ide o kúsok ďalej.

Tajomstvo – Kristus a Cirkev

Boží pohľad hovorí o tajomstve, ktoré sa týka Krista a Cirkvi. Keď Pavol píše, že je to tajomstvo, nemyslí tým, že sa tomu nedá rozumieť, alebo že by to bolo nejaký čas skryté, a teraz to bolo zjavené.

Keď Boh stvoril Adama ako muža a Evu ako ženu, urobil niečo prorocké, čo bolo ľuďom na začiatku ešte skryté. Videli len genialitu svojho stvorenia, svoje telo, svoju pohlavnosť a aj rozmnožovanie. Ale Boh videl viac. Videl v utvorení prvého manželského páru podobenstvo Krista a Jeho Cirkvi. Túto pravdu držal Boh tak dlho skrytú, až kým zjavil Ježiša a Jeho Cirkev.

Preto Pavol píše v súlade so Slovom v Starej zmluve: „*Preto človek zanechá otca i matku a pripúta sa k svojej žene. A tí dvaja budú jedným telom.*” A dodáva: „*Toto tajomstvo je veľké, no hovorím to vzhľadom na Krista a Cirkev*“ (Efezanom 5,31-32).

Tým vysvetľuje prvoradú úlohu manželstva, v čom je jeho hlavný zmysel. Má odzrkadľovať nádherný vzťah, ktorý má Kristus k Svojej Cirkvi. Po tomto objasnení sa pýtam ešte raz: Prečo si vlastne vydatá/ženatý? Alebo prečo sa chceš vydať/oženiť?

Andy, spýtam sa jednoducho teba: Čo je hlavný dôvod, že si ženatý?

Pastor Martin:

Ľudsky uvedené dôvody, ako si ich pomenoval, hrajú u mňa alebo u nás v manželstve veľkú rolu, to je jasné. Ale mne a mojej manželke veľmi záleží aj na tomto podobenstve – odzrkadľovať Krista a Cirkev. Aj keď si to nie vždy uvedomujeme a nie vždy to funguje, musím povedať. Ako je to u vás?

Pastor Wegert:

U nás je to podobné. Samozrejme, nežijeme vždy v povedomí, že Gertrúd a ja máme naplniť poslanie odrážať vzťah Krista

k Svojej Cirkvi. Všetdný deň nevyhnutne prináša dôležité životné záležitosti. My si však musíme stále ujasňovať, aký význam má naše manželstvo a ako má vyzeráť z Božieho pohľadu.

To znamená: Manželstvo má znázorňovať slávu evanjelia. Manželstvo kresťanov je určené Bohom byť obrazom intímneho vzťahu medzi Ježišom a Jeho Cirkvou ako nevestou. Manželka teda preberá rolu Cirkvi a manžel prejavuje vo vzťahu k svojej žene povahu Krista, ako sa správa voči Svojej Cirkvi.

Nie je to jednoduché, aby sa žena podriad'ovala svojmu mužovi len preto, lebo sa tak patrí. Preto Pavol píše: „Navzájom sa podriad'ujte v bázni pred Kristom. Ženy svojim mužom ako Pánovi“ (Efezanom 5,21-22). Toto je to pravé zdôvodnenie.

To značí, že sa majú pozeráť na svojho manžela ako na podobienstvo Krista. Tak poznávame, aká nesmierna je naša zodpovednosť v tom, čo od nás Boh očakával!

Apoštol opisuje manželské podobienstvo ďalej a hovorí: „Muži, milujte svoje ženy.“ Majú ich však milovať nielen tak obyčajne, ako aj svet miluje svoje ženy, vo význame: Buďte voči nej príjemní. Nie, ale milujte ju, „tak, ako aj Kristus miloval Cirkev a vydal za ňu samého seba“ (Efezanom 5,25).

Niekoľko raz povedal: „Najfascinujúcejšia romanca celého vesmíru je l'úbostný príbeh medzi Kristom a Jeho Cirkvou ako nevestou.“ A predstavte si: Boh na začiatku stvorenia ustanovil manželstvo, aby miliónnásobne znázorňovalo tajomstvo Krista a Jeho Cirkvi. Tvoje a moje manželstvo je dané od Boha ako životné zvestovanie, ako posolstvo a oslava Krista a Jeho nevesty. Keď si uvedomíme túto božskú hĺbku, zmení to úplne náš vzťah.

Pastor Mertin:

To je pre nás všetkých veľká výzva. Odkiaľ začať?

Zodpovednosť muža

Pastor Wegert:

Napríklad úlohou manžela, Andy. Už sme povedali, že práve mužovi vyplýva mimoriadna zodpovednosť z tohto podobenstva. Lebo mu predsa pripadá rola Krista. Tým sa, samozrejme, neočakáva, že musí byť dokonalý a bez hriechu ako Kristus. Ale má sa snažiť priblížiť sa k obrazu Krista, a tak ako Pán s láskou a oddanosťou prevzal zodpovednosť za Cirkev, tak isto má aj muž duchovne ísť v čele rodiny.

Vidíme, že podobenstvo o vzťahu Krista s Jeho Cirkvou nie je len pekná ilustrácia, ale je podstatou nášho manželstva. Preto je na mieste otázka: Na čo sa sústreďuje náš manželský vzťah? Na deti? Na spoločné plány? Ak je to tak, potom žijeme v našom manželstve tak, ako to Boh nezamýšľal. Lebo cieľ kresťanského manželstva nemá byť definovaný človekom a jeho potrebami, ale Bohom. Moje manželstvo sa nemá zamerať na to, čo slúži nám ľuďom, ale Bohu. Keď toto pochopíme, vytvorí to rozdiel v kvalite nášho manželstva. A ani to nezostane skryté.

Pastor Mertin:

Otvoril si tému „podriadenie“. Pre mnohých je to ťažká vec, to si musíme priznať. Ak použijeme obraz o Ježišovi a Jeho Cirkvi, nedostane muž rolu, kde má rozhodujúce slovo? Rozhoduje on, kam to má smerovať?

Pastor Wegert:

Ak muž nepozná Bibliu správne a nerozumie jadrú jej posolstva, dostane sa, samozrejme, do takých nedorozumení, akoby mal byť vládca a patriarcha, ktorý musí všetko rozhodnúť a rozkázať.

Ale manžel, ktorý nasleduje vzor Ježiša, nerozkazuje žene, aby sa podriadila. Lebo Ježiš povedal: „*Ani Syn človeka neprišiel*

dať sa obsluhovať, ale slúžiť a dať svoj život ako výkupné za mnohých“ (Matúš 20,28). O spôsoboch napríklad nejakého pašu nemôže byť ani reči. Lebo Kristus nevidel Svoje predurčenie v tom, že by panoval, ale v tom, že slúžil.

Umývanie nôh v Jánovom evanjeliu v 13. kapitole je silný dôkaz vnútorného postoja, ktorý Ježiš prejavil ako hlava Cirkvi. Na inom mieste nás Spasiteľ napomína: „Kto sa chce stať medzi vami veľkým, bude vašim sluhom“ (Matúš 20,26). Preto, milý manžel, buď hlavou rodiny tým, že jej slúžiš a si jej oddaný. Vtedy odzrkadľuješ Krista.

Iná povahová črta nášho Majstra je Jeho kňazské srdce. Robil všetko, aby posvätil Cirkev a postavil ju pred Boha ako slávnú (Efezanom 5, 26-27). Konaj teda duchovne a buď Božím kňazom pre svoju ženu a pre svoje deti, milý manžel. Buď vzorom v pobožnosti, cvič sa v tom, buď osobou, ktorá sa modlí a žije pred tvárou Pánovou. Nemárni svoj čas bezvýznamnosťami, ale pozývaj svoju manželku k rozjímaniu a k spoločnej modlitbe. Keď tvoja rodina uvidí tvoj Boží život, potom budú radi s tebou čítať Bibliu a modliť sa.

Žiaľ, často som počul od kresťanských žien, že by sa radi modlili a viedli duchovné rozhovory so svojím mužom, ale že on to nechce robiť. „Necítim sa na to“, často reagujú.

Milý manžel, áno, si povoláný byť hlavou ženy, ako Kristus je hlavou Cirkvi. A tak prevezmi aj duchovnú zodpovednosť. Buď kňazom a duchovným pastierom tvojej rodiny.

Pastor Martin:

Rozpoznať a prijať toto povolanie môže byť pomocou pre manželské páry, ktoré sa nachádzajú v krízach, však?

Pastor Wegert:

Áno, práve v kríze je dôležité, aby manžel ukázal svoje kňazské srdce. Keď páry prechádzajú ťažkým časom a prídu ku mne, moja prvá otázka znie: „Kedy ste sa naposledy spolu modlili?“

Najčastejšie to nevedia, lebo už uplynula odvtedy veľmi dlhá doba.

Milosťou som ženatý s mojou manželkou už viac ako štyridsať rokov. Mali sme šťastné časy telesnej intimity a Boh nám dal tri nádherné deti. Ale keby len sex bol jediný faktor našej radosti, Gertrúd a ja by sme mali veľmi nešťastné manželstvo.

Ale milosrdenstvom Božím sme nenechali rozbiť náš duchovný vzťah. Denne a zvlášť v časoch krízy sme vždy spolu hľadali Pána. Áno, moje srdce bolo občas tak stvrdnuté, že som povedal „nie“, keď sa Gertrúd chcela so mnou modliť. To bolo pre ňu ťažké a bolestivé. Ale Pán mi vo Svojej milosti vždy pripomínal moju duchovnú zodpovednosť za moju manželku a naše deti. Vrucne som prosil o odpustenie a naše srdcia sa opäť stretli pod krížom.

Nikdy necítim takú blízkosť k svojej manželke, ako keď počujem, ako sa modlí. Keď takto ku mne hovorí, je to pekné. Mám to tak rád, keď mi Gertrúd niečo rozpráva. Milujem jej hlas a spôsob ako hovorí, ale keď sa modlí v mojej prítomnosti a vylieva svoje srdce pred Bohom, tak „sa roztečiem“. Vtedy môžem nahliadať tak hlboko do jej úprimného srdca ako nikdy. Keď úpenlivo prosí Boha za mňa a deti, za chorých, utláčaných v zbore, za priateľov v misii, to ma preniká skrz naskrz, a nemôžem inak, ako ju milovať. Nikdy nie sme tak blízko jeden k druhému, ako keď sa spolu modlíme.

Pastor Mertin:

Ponúkaš nám dosť detailný pohľad do vášho súkromia. Musím povedať, že tvoja otvorenosť je veľmi blahodarná a nápomocná – zaiste aj pre mnohých našich divákov.

To by nás mužov malo naučiť, ako v rodine duchovne napredovať. Lebo je to ťažké pre ženy, keď majú ťahať svojho muža a svoje deti do Božej rodiny. Musia si pritom zúfať. Ako veľmi túži kresťanská manželka po tom, aby jej muž išiel v čele a aby on svojím príkladom ťahal ich všetkých. Nerobil to takto aj Ježiš? Nešiel v čele?

Pastor Wegert:

Áno, Andy, tak je to. A sme Mu tak vd'ační, že Svojím vzorom nám ukazuje, ako máme my muži ísť naším ženám v ústrety a pri tom môžeme aj duchovne napredovať. Ježiš konal takto, a ešte tak koná aj dnes. Je hlava Svojej Cirkvi a keď On nás ťahá, vtedy napredujeme (Veľpieseň 1,4).

Preto, milý manžel, rozmýšľaj nad svojou rolou a staň sa Ježišovi podobnejším. Aj keď Jeho učeníci boli občas dosť ťažkopádni, miloval ich až do konca. Nevzdával sa, preniesol ich. Taký vzor tvoja manželka ocení aj tvoje deti a radi ťa budú nasledovať na твоjich Božích cestách. A ty, milá manželka, buď dosť pokorná a pomôž svojmu manželovi nájsť jeho úlohu vo vašom vzťahu, a budete šťastní.

Naučili sme sa, čo je pravým zmyslom manželstva. Nevychádza z nás samých, ale z Boha. Manželstvo je sväté, pretože má svätý základ. Lebo je obrazom Ježiša a Jeho Cirkvi. Nech na to nikdy nezabudneme.

Svet nepozná taký hlboko siahajúci základ manželstva. Neveriaci vidia zmysel manželstva najčastejšie v tom, zobrať zo vzťahu tak veľa, ako je len možné, ale určite nie zobrazovať Krista a Jeho Cirkev. Pretože neveriaci nemajú tušenie o tejto drahocennej hĺbke manželstva, nemá manželstvo u nich ani zd'aleka takú cenu ako u Božích detí. Boh nás všetkých v tomto zmysle požehná. Amen!

Zasnúbenie – sľub vernosti alebo tradícia?

Pastor Martin:

Naposledy sme hovorili o pravom zmysle manželstva. Naučili sme sa, že manželstvo je podobenstvom vzťahu medzi Kristom a Jeho Cirkvou. Inými slovami: Boh určil manželstvo kresťanov nato, aby odzrkadľovalo l'úbezný vzťah medzi Ježišom a Jeho Cirkvou. V tom je odôvodnená svätosť a pravá cena manželstva. Je sväté, pretože má svätý základ.

Teraz si chceme položiť otázku: Existuje taký významný základ aj pre zasnúbenie? Alebo je zasnúbenie len taký zvyk?

Sem-tam počujeme, že počas silvestrovskej noci alebo v inom exkluzívnom čase sa dvaja tajne zasnúbili. Podarilo sa im prekvapiť rodičov, kazateľa aj celý zbor. Údiv a šepkanie sa nesie cez bohoslužby v nasledujúcu nedeľu. A všetci im tlieškajú. Ale vedia obidvaja vlastne, čo práve urobili?

Pastor Wegert, čo na to hovoríš?

Pastor Wegert:

Urobili celkom veľa. To je podľa Biblie dôležitá téma, Andy. Som presvedčený, že mnohí dnes presne nevedia, čo znamená zasnúbenie sa. Aby sme to objasnili, musím najskôr uviesť niekoľko textov z Biblie.

Aj zasnúbenie je podobenstvom

Aj zasnúbenie je podobenstvom toho, čo robil Ježiš so Svojou Cirkvou. Na začiatku hovorí: „Zasnúbim si ťa naveky, zasnúbim si ťa v spravodlivosti, práve, láske a v milosrdenstve. Zasnúbim si ťa vo vernosti a ty spoznáš Hospodina” (Ozeáš 2,21-22).

Je to večný prísľub, neodvolateľná zmluva. Tu v tomto svete sa nachádza Cirkev Ježišova v stave zasnúbenia. Ale svadba

sa bude konať v nebi. Je to svadba Baránka. Tak na nás volá Ján v knihe Zjavenia: „*Radujme sa, plesajme a vzdávajme mu slávu, lebo nadišla Baránkova svadba a jeho nevesta sa pripravila*“ (Zjavenie 19,7).

Podstata zasnúbenia medzi Pánom a Jeho snubnými dušami, deťmi Božími, pozostáva v tom, že tu na zemi vstúpi do pevnej, neodvolateľnej zmluvy podľa rozhodnutia Svojej vôle. Zasnúbenie Pána s tebou a mnou preto vyzerá takto:

„*Ten však, ktorý nás spolu s vami robí pevnými v Kristovi a pomazal nás, je Boh. On nás aj označil pečatou a Ducha dal do našich srdíc ako závdavok*“ (2. Korintanom 1,21-22).

Keď sa Ježiš zasnúbil s nami, pomazal nás a pevne spečatil. Dal nám závdavok, aby sme mohli nepochybne vedieť, že toto zasnúbenie má trvanie až do večnosti. Lebo Pán sa nehrá s nami ako s hračkami. Nezasnúbí sa s nami na skúšku. Nie, urobil s nami zmluvu zasnúbenia platnú na večnosť.

Pastor Martin:

Slovná zásoba, ktorú používaš, mi veľmi pripomína kresťanské uzavretie manželstva. So zasnúbením, ako ho všeobecne poznáme, nemá vlastne nič spoločné. Na zasnúbenie sa dnes pzerajú ako na skúšku, počas ktorej môžu zistiť, či sa vôbec hodia jeden k druhému. Je to tak, však?

Pastor Wegert:

Žiaľ, je to tak, ale nezodpovedá to Svätému Písmu. My kresťania by sme preto radšej mali nasledovať príklad, ktorý nám ukazuje Biblia.

So zasnúbením nám Pán prisahá večnú vernosť: „*A pretože Boh chcel dedičom prisľúbenia presvedčivo dokázať nezmeniteľnosť svojho rozhodnutia, zaručil sa prísahou*“ (Hebrejom 6,17).

Teda, zasnúbenie Krista s tebou je absolútne pevné a má jednoznačne zaväzujúci charakter. Ale manželstvo nebude dokončené – obrazne povedané – tu na zemi. Najprv, keď nás

dovedie domov na svadbu Baránka, budeme sa kochať nad nezahalenou plnosťou Krista.

Tu stojíme v zmluve zasnúbenia s Ním, dal nám na to niečo ako Svoj pečatný prsteň, Ducha Svätého. A čakáme vo vernosti, čistote a svätosti na nášho Ženícha, aby sme jedného dňa videli to, čo tu na zemi žiadne oko nevidelo, žiadne ucho nepočulo a žiadne srdce nevnímalo. Budeme premožení slávou nášho Ženícha, keď slávnostný snubný sľub bude vymenený a Cirkev Pána sa stane manželkou Krista. Niektorí nazvali tento „ľúbezný príbeh“ Ježiša so Svojou nevestou najskvostnejšou romancou celého vesmíru.

Teraz mám ale otázku: V ktorom momente sa všetko rozhodlo, že vo večnosti vstúpime do manželstva s Ježišom? Je rozhodujúcim momentom svadba v nebi? Alebo bolo rozhodujúcim momentom zasnúbenie na zemi? Odpoveď môže znieť len takto: Zasnúbenie rozhodlo všetko! Má preto, ak takto stojí otázka, väčší význam ako samotná svadba.

Pastor Martin:

Toto hovorí o vzťahu Krista k Svojej Cirkvi. Ale má Biblia aj konkrétne výroky na zasnúbenie muža so ženou?

Sobáš v Biblii

Pastor Wegert:

Áno, Biblia je v tom celkom jasná.

Lebo pred tým, ako sa mohol jeden pár vziať, musel sa zasnúbiť. To nebolo vôbec zahmlievané alebo utajované. Nie, zasnúbenie bolo v časoch Biblie dôležitejšie ako svadba (2. Mojžišova 22,15; 5. Mojžišova 20,7; 28,30). Lebo snúbenci sa zasnúbením verejne zaviazali k sobášu a k predmanželskej vernosti (5. Mojžišova 22,23-27). Nie až pri svadbe, ale už pri zasnúbení sľúbili, áno, prisahali si navzájom vernosť až do smrti.

Zasnúbenie bolo preto presne tak nezrušiteľné ako samotné manželstvo a bol to verejný čin so všetkými právnymi dôsledkami. Zasnúbený pár bol tak viazaný ako manželský pár a nebol viac slobodný. Teda snúbenec nešiel do vojny. Malo sa totiž vyhnúť tomu, že tam padne (5. Mojžišova 20,7). Malo byť zaistené, aby bol dodržaný manželský sľub. Podľa zákona Mojžišovho trestali rovnako nielen manželských partnerov, keď porušili manželstvo, ale aj snúbencov (5. Mojžišova 22,23-27).

Pri zasnúbení sa muselo dať veno rodičom budúcej nevesty (porovnaj 1. Mojžišova 24,53; 34,12; 2. Samuel 3,14). To znamená, že v čase Biblie neexistovala možnosť sa rýchlo zasnúbiť, ako je to dnes obyčaj. Nie pri svadbe, ale pri zasnúbení bola cena pre nevestu splatná. To nebola kúpna cena, ale zaistenie prísahy snúbenca. To značí, že cena pre nevestu nepatrila otcovi dievčaťa, ale jeho zasnúbenej dcére a slúžila ako zábezpeka nevesty, ak by ju manžel prepustil alebo s ňou zle zaobchádzal. Teda žena bola vybavená vlastnými prostriedkami, ktorými muž nemohol disponovať (porovnaj 1. Mojžišova 24,59; 29,24+29; Jozua 15,18 nasledujúce verše; Sudcov 1,14 a nasledujúce verše; 1. Kráľov 9,16).

Pastor Mertin:

Keď sa nad tým zamyslíme, zistíme, že sociálne zaistenie ženy nie je vynálezom takzvanej rovnoprávnosti našej súčasnosti.

Dnes ľudia neberú vážne cenu nevesty - veno. A moderné platenie výživného je len zlou náhradou. Ženy sú často v neistote a finančnej tiesni pre zlú platobnú morálku mužov. Často musia bojovať za svoje práva pred súdom.

Biblia zaväzuje muža zaistiť finančne ženu už pri zasnúbení. Je to už príspevok na výživné, ktorý môže žena neskôr potrebovať. Takto Boh zaistil žene sociálnu a právnu ochranu. Nebola pre Neho bezprávnou bytosťou bez akéhokolvek nároku. Biblia je teda modernejšia.

Pastor Wegert:

Áno, Biblia je modernejšia. My sa tvárime, akoby sme vynášli systém sociálneho zabezpečenia. Ale mali by sme vidieť a počuť, čo hovorí Biblia.

Navyše zasnúbenie malo už takú pevnú záväznosť, že Biblia nie zriedkavo označila zasnúbenú ženu ako manželku. Takto čítame napríklad o Márii a Jozefovi: „*Jeho matka Mária bola zasnúbená s Jozefom. Skôr však, ako sa zišli, ukázalo sa, že počala z Ducha Svätého. Jej muž Jozef bol však spravodlivý a nechcel ju verejne vystaviť hanbe. Rozhodol sa teda tajne ju prepustiť. Keď o tom uvažoval, zjavil sa mu vo sne Pánov anjel a povedal: Jozef, syn Dávida, neboj sa prijať Máriu, svoju ženu. Ved' to, čo v nej počalo, je z Ducha Svätého*“ (Matúš 1,18-20).

Záväznosť zasnúbenia bola teda právne tak pevná, že snúbenci už boli označení ako manžel a manželka, aj keď ešte neboli jedno telo. Toto sa stalo najskôr v deň príchodu domov, totiž po oslave ich svadby.

Dôsledky sľubu vernosti

Pastor Martin:

Aké praktické dôsledky z toho pre nás vyplývajú?

Pastor Wegert:

Toto je dôležitá otázka. Mali by sme poznať, že zasnúbenie a manželstvo znázorňuje sväté podobenstvo vzťahu, ktorý Ježiš má k Svojej Cirkvi. Preto by zasnúbenie malo mať celkom inú vážnosť v našich myšlienkach.

Vy, mladí ľudia, by ste nemali zasnúbenie uvádzať na scénu ako tajný a rýchly krok. Mali by ste mať jasno v tom, že zasnúbenie je takisto dôležité ako svadba. Je teda rozhodujúcim predpokladom pre svadbu.

Preto, keď ste sa rozhodli zasnúbiť sa, oznámte váš zámer vašim duchovným vodcom so všetkou vážnosťou. Komunikujte

váš úmysel so svojimi rodičmi a zvlášť s vašimi pastormi. Aby sa spolu s vami modlili a uvažovali nad hlbokým významom tohto kroku. V tejto súvislosti by ste sa mali postaviť pred zbor a verejne žiadať požehnanie zasnúbenia.

Lebo zasnúbenie a uzavretie manželstva nie je súkromná vec. Patria do zboru, totiž tam, kde býva Kristus. Lebo je hlavou zboru. Pred Ním a vašimi duchovnými bratmi a sestrami ako svedkami vykonáte vaše sľuby. Zbor je oltár Boží, svätá spoločnosť a rodina Pána. Nevezmete sa pred vrchnosťou, ale vezmete sa pred Pánom a v Pánovi.

Niekedy sa stáva, že sa kresťania sobášia na matričnom úrade. Vzápätí prekvapujúco oznámia zboru, že sú už manžel-ský pár. Želajú si požehnanie od zboru, takmer ako dobrý prí-vesok. Nechcem však vyčítať týmto kresťanským párom. Prav-depodobne to nevedeli lepšie. Preto starší v zbore Arche vydali nasledujúce vyhlásenie. Prečítaj nám ho, prosím, Andy.

Pastor Martin:

Chceli by sme ako staršovstvo poučiť členov nášho zboru, ako uzavrieť svoje manželstvo biblicky a Bohu príjemne. Každý pár, zosobášený na matričnom úrade, sa bude považovať za manželov len vtedy, ak svoje áno a svoj sľub vernosti „až kým nás smrť nerozdelí,“ povie pred Bohom a prítomnými svedkami v zbore svätých a dostane pripojujúce požehnanie.

Je to špecialita zboru Arche? Alebo by to malo platiť aj v iných zboroch?

Pastor Wegert:

To záleží na každom zbore, aj keď veríme, že toto vysvetlenie zodpovedá Svätému Písmu, a preto by mohlo platiť všetkým. Keď chceme ísť do manželstva Bohu príjemným spôsobom, sledujeme cestu Biblie. Chceme, aby naše konanie bolo podobnosťou Krista a Jeho zboru. Pred matrikárom usporiadame len náš vzťah k štátu, ale nie náš vzťah k Bohu. Žiaden matri-kár nedosvedčí sobáš podľa kritérií Biblie.

Od žiadneho svadobného páru nebude vyžadovať sľub vernosti, „až kým vás smrť nerozdelí“. Samozrejme, že ideme do matričného úradu, ale považujeme sa ako ženatí, len keď dovedieme nevestu v deň svadby do zboru svätých, vymeníme náš sľub zasnúbenia pred Bohom a potvrdíme ho.

Takto chceme ako kresťania prijať zasnúbenie aj sobáš. Týmto chceme byť príkladom v našej spoločnosti, ako môžeme žiť v zdravom spôsobe priateľstva, zasnúbenia a v manželstve tak, ako chce Boh. Nech nám v tom Boh pomôže!

Chcel by som ťa v tejto veci prosieť, Andy, aby si sa modlil za ľudí, ktorí sú zalúbení alebo spriatelení, zasnúbení alebo aj už ženatí.

Pastor Martin:

To robím rád: Drahý Pane, chcel by som Ťa poprosiť, aby si pomohol všetkým týmto milým ľuďom byť poslušnými voči Tvojmu Slovu. Aby si ich požehnal na ich ceste do manželstva už aj v čase zasnúbenia, ako sme počuli. Požehnaj tento dôležitý krok. Amen.

Pastor Wegert:

Amen.

Láska je silná ako smrť

Pastor Mertin:

Doposiaľ sme v našich témach videli, že Boh nestvoril manželstvo iba na riešenie osamelosti, alebo aby nám doprial sexuálnu radosť, či iba na to, aby sa rodili deti. Od začiatku bolo jeho hlavným zámerom ukázať názorný príklad vzťahu Krista a Jeho Cirkvi. Toto bolo tajomstvom v časoch Starej Zmluvy. Ale keď Kristus ustanovil Cirkev, mohol Pavol napísať o kresťanskom manželstve: „*Toto tajomstvo je veľké, no hovorím to vzhľadom na Krista a Cirkev*“ (Efezanom 5,32).

Mali by sme si teda uvedomiť, že naším príkladným manželským životom môžeme denne ilustrovať vzťah Krista a Jeho Cirkvi. Vzťah Krista voči Jeho Cirkvi je charakterizovaný láskou, ktorá nikdy nekončí.

Čítame to aj v Biblii v texte Veľpiesne: „*Polož si ma ako pečatidlo na svoje srdce, ako pečatidlo na svoje rameno, lebo láska je mocná ako smrť a nenávisť krutá ako podsvetie. Jej žiara je ohnivá ako najsilnejší plameň. Lásku nemôže uhasiť množstvo vody, ani rieky ju nemôžu odplaviť. Ak by chcel niekto dať za lásku všetko bohatstvo svojho domu, veľmi by ním pohrdli*“ (Veľpieseň 8,6-7).

V texte čítame: Láska medzi dvoma manželmi je mocná ako smrť. Šalamún lásku opísal týmito slovami po tom, ako predtým písal o túžbe dvoch zalúbencov - vstúpiť do manželstva.¹ Toto intímne šťastie v manželstve opisujú citované verše – takto ich interpretujú mnohí dôveryhodní vykladači Biblie². Podľa tohto opisu môžeme pochopiť, ako Biblia rozumie manželskej láske.

---

¹ Porovnaj poznámku v Študijnej Biblii od Johna MacArthura na Veľpieseň 8,5. CLV: Bielefeld, 2002.

² Porovnaj C.G. Mahaney. Sex, Romanca, a sláva Božia: What Every Christian Husband Needs to Know. Crossway: Weathon, IL, 2004. Str. 91-93.

Pastor Wegert, čo to presne znamená: „*Láska je mocná ako smrť*“?

Láska nikdy nezanikne

Pastor Wegert:

Je to silné biblické slovo. Znamená to nasledovné: Ako bude nakoniec všetko v živote prekonané smrťou, tak bude aj všetko v kresťanskom manželstve prekonané láskou. To znamená, že láska vytrvá. Presne taká je aj Ježišova láska voči svojmu vyvolenému ľudu: Nikdy nezanikne. O Ježišovi a Jeho učeníkoch je napísané: „*A preto, že miloval svojich, ktorí boli na svete, preukázal im dokonalú lásku*“ (Ján 13,1). (ROH: „*až do konca ich miloval*“)

Láskou „*až do konca*“ sa vyznačuje vzťah Krista k Jeho ľudu. Podobne sa láskou „*až do konca*“ vyznačuje aj manželstvo. Aj skrze proroka Jeremiáša objasnil Boh lásku Krista k Svojej Cirkvi - neveste: „*Miloval som ťa večnou láskou, preto som ti zachoval priazeň*“ (Jeremiáš 31,3).

Láska k deťom Božím trvá večne, „*láska nikdy nezanikne*“ – ako sa hovorí v 1. Korintánom 13,8, preto aj napísal apoštol Pavol, že nič nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, a to ani smrť (Rimanom 8,38-39). Takáto nemenná a stála láska Krista k Svojim vyvoleným má byť znakom aj biblického manželstva.

Takáto láska medzi mužom a ženou, ktorá zahŕňa erotickú aj duchovnú lásku, je tajomstvom. Šalamún v Prísloví píše: „*Tieto tri veci sú mi podivné, vlastne štyri, čo nechápem: cestu orla na nebi, cestu hada po skale, cestu lode po morskej hlbine a cestu muža k dievčaťu*“ (Príslovie 30,18-19).

Náš hlavný text k tejto téme označuje túto tajuplnú manželskú lásku ako „*plameň Hospodinov*“. Tento Boží plameň je oheň, ktorý drží manželstvo spolu. Je to láska od Boha, ktorá je daná Božím deťom, aby zostali spolu v srdečnej priazni, až kým ich smrť nerozdelí. Keďže sa v originálnom jazyku Biblie vzťah Krista a Jeho Cirkvi vyjadruje slovami o večnej nerozlučnej láske, má byť takýto druh lásky prítomný aj v kresťanskom manželstve.

Pastor Mertin:

Znamená to teda, že rozvod je pre kresťanov neprijateľný?

Pastor Wegert:

Vyjadril si to výstižne a správne. Máš pravdu. Výklad je jasný: Manželstvo je pred Bohom nerozlučiteľné. Táto biblická pravda veľmi vystrašila aj učeníkov. Lebo Ježiš povedal: „Kto prepustí manželku, ak len nie pre smilstvo, a vezme si inú, cudzoloží“ (Matúš 19,9).

Spurgeon píše o tom vo svojom výklade Matúša. Andy, prosím, prečítaj nám tento zaujímavý citát.

Pastor Mertin:

Spurgeon píše: „... manželský zväzok sa môže rozviazať kvôli smilstvu, ale už v nijakom inom prípade. Každý iný rozvod je vo vzťahu k Božiemu zákonu nulový a vedie tých, ktorí sa rozvádajú do hriechu cudzoložstva. Kto sa ožení s rozvedenou, rozbíja manželstvo, pretože takáto žena nie je skutočne rozvedená, zostáva manželkou svojho bývalého manžela.“ „Osoby, ktoré už raz vstúpili do manželstva“, píše ďalej, „sú v Božích očiach ženatí a vydaté na celý život.“³

Pastor Wegert:

Je to tak. Takto znie aj prehlásenie a svedectvo Svätého Písma. To znamená, že podľa slov Ježiša a podľa výkladu Spurgeona, nesmie nastať taký prípad, aby sa ľudia rozišli len kvôli tomu, že sa takzvané „odcudzia“ a následne pripustia rozvod – podľa motta: „Už sa viac nemilujeme“, „nehodíme sa viac k sebe“ alebo „taký, aký je dnes, nebol, keď som sa za neho vydávala“.

---

³ Charles H. Spurgeon. Das Evangelium des Reiches (Evanjelium kráľovstva; Výklad Evanjelia podľa Matúša). Oncken-Verlag: Hamburg, 1894. Str. 185

Aj keď sa takéto manželské páry môžu dať súdom pred matričným úradom rozviesť, pred Bohom nebudú rozvedení. Ak sa muž oženi s takto rozvedenou ženou, poruší manželskú zmluvu, pretože pred Bohom je pokladaná za vydatú.

To, ako to Ježiš myslel, je jasné aj z reakcie učeníkov, ktorí stonali: „Ak je to takto medzi mužom a ženou, je lepšie neženiť sa!“ (Matúš 19,10).

Pastor Martin:

Avšak, v dnešnej dobe sa môžu vyskytnúť aj celkom zvláštne ťažko predvídateľné prípady, napríklad, keď muž týra svoju ženu a dokonca sa jej vyhráža smrťou. Ako sa máme zachovať v takomto prípade?

Pastor Wegert:

Existuje niekoľko podobných situácií. Pri stanovení hraníc v takýchto prípadoch sa ľudia pozerajú do minulosti a pýtajú sa, či nie je možné sa na to pozrieť inak. Každý prípad má byť osobitne posudzovaný duchovným pastierom a neposudzovaný paušálne. A nikto nemá právo – ani ja nie – „hádzať kamene“ do iných ľudí. Pretože, kto z nás je bez hriechu?

Láska nehovorí o rozvode

Napriek tomu, Ježišove slová zostávajú nemenné. Chcú nám objasniť, ako sa Boh pozerá na manželstvo. Manželstvo má byť obrazom Božej nekonečnej lásky. Toto máme mať stále pred očami, či už sme vstúpili do manželstva alebo ešte len do neho vstúpiť chceme. Nemáme jednať ako bezbožníci. Tak, ako Ježiš miluje Svoju Cirkev a veriaci ľudia milujú Jeho, máme ako manželia milovať jeden druhého z Božej milosti, až pokým nás smrť nerozdelí. Právo na rozvod Božím deťom nie je dané.

Pastor Mertin:

Žiaľ, aj kresťanské manželstvá sa dostávajú do veľmi veľkých kríz. Čo je príčinou toho, že sa stále viac kresťanov rozchádza? Existuje z toho nejaké východisko?

Pastor Wegert:

Ďakujem za tvoju otázku, Andy. Je to veľmi smutné, ako pomerne rýchlo aj u kresťanov padne zdrvivujúce rozhodnutie: „Rozvádzame sa!“ Manželská láska dvoch znovuzrodených ľudí takúto vetu nepozná. Takíto kresťania sa učia v ich manželstve znova a znova uplatňovať evanjelium.

Na malom príklade z bežného života chcem poukázať na to, ako rýchlo sa môže stať, že človek minie cieľ evanjelia v manželstve. Kresťanskí manželia sa môžu mať zo srdca radi. Avšak, v prípade, ak budú sebecky očakávať jeden od druhého napĺňanie vlastných potrieb, manželstvo prestane fungovať. Dostaví sa frustrácia a padnú nepekné slová. Prestanú si rozumieť a začnú hovoriť o rozvode.

Môžu ísť do manželskej poradne, kde dostanú niekoľko rád. Napríklad, že si majú nechať navzájom viac priestoru na seba-realizáciu, že manžel má častejšie dávať svojej žene kvetiny a ona má doma občas zapáliť sviečku. Obidvaja začnú tvrdo pracovať na svojom manželstve. Snažia sa, ako môžu. Venujú pozornosť dohovorovým pravidlám a opatreniam, ktoré navrhol terapeut.

Je to ale evanjelium? Nie! To je zákon. Sú to pravidlá, pred-savzatia, úsilie o dobré úmysly, či skutky. Ale skrze skutky zákona, hovorí Biblia, nemôžu byť ľudia alebo manželia šťastní.

Do akej miery manželia z tohto príkladu zabudli na evanjelium? Prestali brať v úvahu, že pri sobášnom obrade povedali svoje áno hriešnikovi a že aj sami sú hriešnici – ako aj apoštol Pavol povedal o sebe v 1. Timotejovi 1,15.

Pastor Mertin:

Nešťastie začína už vtedy, keď skrývame to, čo je najväčším problémom manželstva. Nie je to nedostatok peňazí, príliš veľa odlišností, málo času alebo primálo romantiky! Koreňom zla je naše vlastné hriešne srdce, z ktorého vychádzajú nečisté myšlienky, samolúbe želania, zlá nálada, drsné slová.

A pretože tzv. moderné kresťanstvo nemá viac v oblúbe staromódne slovo „hriech“, veriaci sa často zaoberajú len príznakmi hriechu. Ľudia menia jednoduché evanjelium a hovoria, že Ježiš predsa prišiel, aby riešil naše problémy. Ale pravda je taká, že Ježiš prišiel spasiť hriešnikov (1. Timotejovi 1,15). Vidíme, ako rýchlo a nepozorovane sa k nám môže dostať iné evanjelium.

Ak evanjelium správne pochopíme, zistíme, že je schopné a dostatočné k obnove rozvráteného manželstva.

Pastor Wegert:

Áno! A o to ide aj v našej dnešnej téme, aby sme ako manželia porozumeli, čo pre nás znamená evanjelium v každodennom manželskom živote.

Som presvedčený o tom, že evanjelium má moc nám pomôcť. Ak odložíme svoju pýchu a sme voči sebe samým úprimní, príde premieňajúca moc evanjelia do nášho života. Boh iste poskytne pomoc úprimným a statočným (Príslovia 2,7).

K tejto skutočnosti som našiel zaujímavý príbeh: „Keď raz denník *Times* požiadal čitateľov, aby napísali slohovú prácu na tému: ‚Čo je v neporiadku so svetom?‘, poslal istý Chesterton najkratšiu a najvýstižnejšiu odpoveď:

Vážené dámy a páni,

Ja.

S priateľským pozdravom

G. K. Chesterton⁴⁴

---

⁴ Philip Yancey. Warum ich heute noch glaube. (Prečo dnes stále verím) R. Brockhaus Verlag: Wuppertal, 2002. Str. 69 (Original: Soul Survivor. Doubleday: New York, 2001).

Nehľadal vinu u iných ľuďí, ale pozeral sa na svoju vlastnú zlomyselnosť, ktorá bola tiež príčinou trápenia vo svete.

Ak vidíme triesku v oku druhého človeka a nevidíme brvno v našom vlastnom oku, veľa sme z evanjelia neporozumeli. Ak sa v manželstve obaja partneri utápajú v sebaľúťosti bez toho, aby každý z nich rozpoznal aj seba samého ako možný dôvod ich vzájomného konfliktu, nemôžu porozumieť významu kríža. Lebo tomu, komu sa vlastný hriech nestane horkým, ani Kristus nebude nikdy sladkým. Kto berie svoj hriech naľahko, vezme aj Ukrižovaného naľahko. Lebo tomu, komu sa málo odpúšťa, ten aj málo miluje.

Preto vás prosím, milé manželské páry: Postavte to staré evanjelium, Golgotský kríž, do stredu vášho manželstva. Žite každý deň v pokore a milosti, ktoré pramenia z pokánia a odpustenia. Toto sa nedeje bez sĺz a bolesti – to je každému jasné. Tento spôsob života nás premieňa, láme, ale prináša aj drahocennú útechu, nevýslovnú radosť a slasť. To platí nielen pre manželstvo, ale pre všetky oblasti života človeka.

A preto: Boh vás žehnaj! V mene Ježiša. Amen!

Láska – plameň Boží

Pastor Mertin:

Naposledy sme hovorili na tému: „Láska – mocná ako smrť“. Tu uvedieme ešte raz pôvodný text z Vel'piesne: „Polož si ma ako pečatidlo na svoje srdce, ako pečatidlo na svoje rameno, lebo láska je mocná ako smrť a nenávisť krutá ako podsvetie. Jej žiara je ohnivá ako najsilnejší plameň. (ROH: Jej blkot je blkotom ohňa, plameňom Hospodinovým.) Lásku nemôže uhasiť množstvo vody, ani rieky ju nemôžu odplaviť. Ak by chcel niekto dať za lásku všetko bohatstvo svojho domu, veľmi by ním pohrdli.“ (Vel'pieseň 8,6-7).

Naposledy sme počuli, ako sa Boh pozerá na manželstvo. Je obrazom Jeho neprestajnej lásky k Svojej Cirkvi. Tak, ako Ježiš miluje Svoju Cirkev a *aj v nej udržuje lásku k Nemu*, máme sa aj my ako manželia z Božej milosti milovať navzájom, až kým nás smrť nerozdelí.

Teraz chceme hovoriť o tom, čo robí manželskú lásku tak osobitnú a jedinečnú. Prečítané verše to opisujú veľmi silnými slovami.

Pastor Wegert, je to tak? Alebo tu nachádzame ženu, ktorá vôbec nemá svoje pocity pod kontrolou, ktorá je príliš emocionálna?

Pastor Wegert:

Áno, je to žena, ktorá je zamilovaná až po uši a jej reč nena-chádza dosť slov: Láska je ako plameň Boží a mocná ako smrť. Áno, je to veľmi poetické. Na dvoch miestach vo Vel'piesni Šulamit hovorí, že je chorá od lásky. To však nie sú citové vzplanutia povrchnej zaľúbenosti. Šulamit opisuje v našom texte, aká vzácna jej manželská láska je a čo pre ňu znamená. Preto používa silné slová a jasné obrazy.

Hladkajúca, opiera sa o muža svojho života a šepká mu plná nežnosti: „*Polož si ma ako pečatidlo na svoje srdce, ako pečatidlo na svoje rameno*“ (*Veľ'pieseň 8,6*). Tým vyjadruje: „Som pečatidlo môjho muža.“

Toto je zmluvná láska

Význam vyjadrenia „Som pečatidlo môjho muža“ je: Nás spája nielen vonkajší pečatný prsteň, snubný prsteň. Ale sme zviazaní exkluzívnou láskou, zmluvnou láskou, ktorá výhradne existuje medzi nami dvoma.

V týchto veršoch nachádzame posolstvo pre nás: Láska medzi dvoma manželmi je tak výnimočná, že sa nedá porovnať so žiadnou láskou, ktorá existuje na svete. Je vzácnejšia ako najvybranější drahokam. Tvoja láska k svojmu manželovi či k svojej manželke sa dá porovnať len so zmluvnou láskou Krista k Svojej Cirkvi. A presne tak svätá a jedinečná je aj vaša láska. Existuje zmluvná láska medzi vami a tá sa netýka nikoho iného.

Pastor Mertin:

Mohli by sme to vysvetliť takouto ilustráciou: Nieкто hovorí otcovi milovaného dievčaťa: „Tvoja dcéra je pre teba ako zrenica tvojho oka, však?“ Inými slovami: „Je tvojou veľkou láskou!“ Otec odpovie, že nie. „Mojou zrenicou a mojou veľkou láskou nemôže byť nikto iný ako moja manželka!“

Pastor Wegert:

Tento muž to vyjadril presne, Andy. Materinská láska, láska k deťom, bratská láska, priateľská láska a láska k blížnemu, to všetko je veľmi dobré a dôležité! Ale nič neprevyšuje lásku muža k svojej manželke. Žiadna láska nie je tak vrúcna, tak intímna, tak nebeská ako zmluvná láska dvoch ľuď. Miluj svoje dieťa, svoju matku, svojho brata, ale nemiluj inú osobu tak ako svoju ženu či svojho manžela. Ona alebo on musí byť

okrem Boha to najmilovanejšie čo máš, to najdrahšie a to najdôvernejšie. K žiadnemu tvorovi na zemi by si nemal mať hlbší vzťah ako k svojmu manželskému partnerovi.

Skúmaj svoje srdce. Miluješ svoju manželku nadovšetko? Je ona tvoj pečatný prsteň na tvojom srdci? Nesieš snubný prsteň na tvojom prste ako jednoznačný znak hlbokej lásky k svojej manželke či k svojmu manželovi? Je tvoj manželský partner tvojou najväčšou vášňou? Alebo máš ešte niečo iné, mimo Ježiša Krista, čo je ti prednejšie?

Je plameň Boží

Vypros si od Boha takúto manželskú lásku, tento plameň Boží, ktorý je neuhasiteľný.

A sme pri nasledujúcom bode. Šulamitka ďalej opisuje manželskú lásku týmito slovami: „*Jej žiara je ohnivá ako najsilnejší plameň. Lásku nemôže uhasiť množstvo vody, ani rieky ju nemôžu odplaviť.*“ (ROH: *Jej blkot je blkotom ohňa, plameňom Hospodínovým. Ani mnohé vody nemôžu uhasiť lásku, rieky jej nezatopia.*)

Andy je to tak, že láska môže byť tak silná a neuhasiteľná?

Pastor Martin:

V každodennom živote nie je všetko len slnečný svit. Vieme, že počas rokov manželského života prichádzajú rôzne krízy. Konflikty sú aj medzi kresťanskými manželmi, občas aj veľmi vážne. Sú tam všelijaké pokušenia, žiarlivosť, odlišnosti názorov a charakterové črty, ktoré idú tomu druhému na nervy.

V manželstve nie sú zriedkavé finančné problémy, starosti o deti, choroba, rôzne slabosti a nesplnené očakávania. Frustrácia sa rozšíri aj do manželskej postele. A skutočne, manželia sa navzájom odcudzia.

Občas sa tam objaví iný človek, ktorý sa zdá oveľa príťažlivejší a má podstatne viac šarmu. Pre mnohých neveriacich je to teraz jasné, rozídu sa. Aj tak sa mnohí cítia ako partneri len pre istý úsek života. A kresťania? Čo robia?

Pastor Wegert:

Aj oni by si mali spomenúť na to, čo drieme v ich znovuzrodenej duši – totiž plameň Pána. Možno je to už len hasnúci knôtik. Ale sám Boh zapálil vo vás obidvoch vzácnu zmluvnú lásku do vášho manželstva. Bola a je to iná láska ako má svet. Láska, ktorú vám On dal, je totiž, ako sme čítali, mocná ako smrť. Je silnejšia nadovšetko. Všimnime si, ako Šulamit ich lásku chválila: *„Jej žiara je ohnivá ako najsilnejší plameň. Lásku nemôže uhasiť množstvo vody, ani rieky ju nemôžu odplaviť.“*

Množstvo vody sa lialo na oheň vašej lásky a rieky chceli vašu lásku odplaviť. Ale láska, ktorú Boh položil do vášho znovuzrodeného srdca, sa nedá uhasiť ani vodami, ani riekami. Boh nezaložil manželskú lásku na celý život bez toho, aby nedodával palivové drevo na ňu.

Spomeň si na to, čo ti dal Boh pri tvojom obrátení! Dal ti Ducha Svätého a sľúbil ti, že bude navždy s tebou. Dal ti sľub, že ti zostane verným, aj keď sa staneš problematickým a keď zlyháš. Prisahal ti, že ťa nenechá, ale ťa bude pevne držať.

Tento plameň Božej lásky horí hlboko vo tvojom vnútri pre tvojho manželského partnera. Aj keď ho necítiš, je tam. Lebo Kristus je v tvojom srdci. Jeho láska je v tebe ako mocná sila, plameň Pána, ktorý ani veľká voda neuhasí. Ver v toho Krista v tebe, ktorému je daná všetka moc na nebi aj na zemi, a teda aj v tvojom manželstve. Ježiš v tvojom srdci dáva silu. Duch Svätý v tvojom srdci je ohňom tvojej lásky.

Pastor Martin:

V knihe od amerického pastora C.J. Mahaney som čítal príbeh, ktorý na mňa hlboko zapôsobil. Bolo to o mladom, šťastnom manželskom páre Benjaminovi a Anne Warfield.⁵ Pochádzali z Ameriky a boli v Nemecku na svadobnej ceste. Prišla náhla búrka a do Anne udrel blesk. Od tohto momentu trvale ochrnula. Manželstvo mladého ženatého Američana spočívalo v

---

⁵ C.J. Mahaney. Sex, Romance, and the Glory of God. a.a.O. Str. 98

tom, že nosil na rukách svoju manželku, ktorá nikdy viac nemohla opustiť dom. 39 dlhých rokov nemohol ani jeden deň ísť von na viac ako dve hodiny. Také veci pôsobi silný plameň Božej lásky.

Pastor Wegert:

Áno, to je príklad, ktorý nás ohromí, ako silná môže byť láska dvoch ľudí, Andy. To sa dotýka našich srdc. Aj ja som čítal tento príbeh. Občas sa rozprávame s mojou Gertrúdou a chceli by sme dodržať našu manželskú prísahu aj vtedy, keby jeden z nás upadol do ťažkej choroby.

Sláva Bohu, že počas nášho štyridsaťročného manželstva sme to nemuseli dokazovať, lebo sme boli zdraví. Ale Anne Warfield vyžadovala opateru 39 rokov a Benjamin Warfield ju miloval až do jej smrti. Písal duchovné knihy a mal zvlášť rád Rimanom 8,28: „*Vieme, že všetky veci slúžia na dobro tým, čo milujú Boha, ktorí sú povolani podľa jeho predsavzatia.*“

Neraz som počul rozprávať mužov o tom, ako sa im znepestila počas tehotenstva vlastná žena. Pokladali to za dôvod, aby podviedli manželku s inou ženou. Iných som zase počul hovoriť o tom, ako videli svoju manželku mimoriadne krásnu, keď nosila bábätko pod srdcom. Mali ju v úcte a d'akovali jej, že bola ochotná stať sa matkou ich dieťaťa. Pekné nie je to, čo predpíše diétny, kozmetický a módnny priemysel. Ale pekné je to, čo láska - plameň Boží - objaví v človeku.

Keď sa postaví tvoja 55-ročná manželka vedľa Miss World, ktorá je krajšia? Mladá dáma so svojimi ideálnymi rozmermi tela môže objektívne vyzeráť krajšia. Ale ak manželská láska od Pána prebýva v tvojom srdci, vtedy sa ti páči iba jedna, a to tvoja manželka. Jej trochu zostarnutá tvár, vráskavé ruky, prešedivené vlasy, to všetko sú stopy dlhej obetavej lásky, ktorá sa nenechá uhasiť ani mnohými vodami a riekami.

Zmluvná láska medzi mužom a ženou je tak vzácna, že neubúda so zvyšujúcim sa vekom. Stane sa ešte nádhernejšia, až kým ich smrť nerozdelí. A potom nekonečne prelievame slzy

za človekom, ktorého sme celý život milovali. Bolestne smútime za najmilšou bytosťou, s ktorou sme sa tu na zemi stretli.

Moja výzva k všetkým manželským párom: Objavte dar Boží a šťastie vášho manželstva a podajte si dnes ruku tak ako vtedy. Neustúpte kvôli vašim problémom, nerozíd'te sa, ale verte v lásku, plameň Boží. Hovorte jeden druhému ako Šulamitka: „*Polož si ma ako pečatidlo na svoje srdce, ako pečatidlo na svoje rameno, lebo láska je mocná ako smrť. ... Jej žiara je ohnivá ako najsilnejší plameň (ROH: je plameňom Hospodinovým). Lásku nemôže uhasiť množstvo vody, ani rieky ju nemôžu odplaviť.*“

Nech vám to Pán dáva Svojou milosťou. Dovoľte, aby som sa teraz za vás modlil:

Nebeský Otče, daj, aby toto posolstvo padlo hlboko do srdc tých, ktorí ho teraz čítajú, a nech je Tvoja láska v ich srdciach tak silná, že sa nikdy neskončí. V mene Ježiša. Amen!

Požehnanie byť slobodným

Pastor Mertin:

Veľa sme hovorili o priateľstve, zasnúbení, manželstve a rodine. Teraz však chceme hovoriť o stave neženatého či nevydatej. Slobodných nazývame tiež „singles“. Ide teda o kresťanov, ktorí neboli vydaté či ženatí, ktorých manželský partner zomrel alebo o tých, ktorí sú rozvedení.

Na základe vlastnej skúsenosti by sa singles mohli zaoberať touto tematikou lepšie ako my dvaja, ktorí sme ženatí. Ale predsa lekár sa môže dobre starať o ľudí aj vtedy, keď on sám aktuálnu chorobu nikdy nemal. A predovšetkým tu neberieme do úvahy skúsenosti, ktoré máme jeden alebo druhý, ale zdravé učenia Svätého Písma, ktoré samotné nám môže pomôcť ísť dopredu.

Na začiatku by som chcel dať do pozornosti text z 1. listu Korinťanom: *„Každý však nech žije tak, ako mu určil Pán, a podľ toho, ako ho povolal Boh. Tak to prikazujem vo všetkých cirkvách“ (1. Korinťanom 7,17).*

Pastor, ako môžeme dávať tento verš do súvislosti so životom ako single?

Manželstvo – nie pravý cieľ života

Pastor Wegert:

Najprv Pavol vysvetľuje, že manželstvo nikdy nemôže byť najvyšším cieľom života kresťana. William Booth, zakladateľ Armády Spásy, raz povedal: „Nikdy nenahovárajte vašim dcéram, že manželstvo by malo byť ich prvoradým životným cieľom!“ Občas kresťania konajú tak, akoby nebolo v živote nič vyššie ako svadba a akoby neženatí muži či nevydaté ženy nemohli byť skutočne šťastnými.

Spomínam si na mladého muža, ktorý ku mne prichádzal každú nedeľu po bohoslužbe a rozprával mi o svojich problémoch. V jeho živote sa mu nedarilo, a nenapredoval ani duchovne. Zakaždým mi povedal: „Pastor Wegert, keby som mal manželku, všetko by bolo inak. Modlite sa, aby som dostal manželku!“

Konečne po čase spoznal mladú ženu a oženil sa s ňou. Ale od začiatku to bol krčovitý príbeh a mnohí v zbere boli z toho manželstva ustarostení. Žiaľ, čoskoro prišli hádky, dokonca sa bili. Po nejakom čase však tento muž znovu ku mne prišiel a sťažoval sa: „Mať manželku mi nepomohlo!“ A po viacročnom trápení sa konečne rozviedli.

To bol a je jasný dôkaz toho, že manželstvo nemôže byť rozhodujúcou odpoveďou na problémy osamelých ľudí.

Pastor Mertin:

Svoje životné naplnenie nenájdem v partnerovi, ale len v Ježišovi.

Pastor Wegert:

Je to tak!

Pastor Mertin:

V žalmoch čítame: „Keď som s tebou, v ničom na zemi nemám záľubu. Aj keď mi chradne telo i srdce, Boh mi naveky bude skalou srdca i údelom“ (Žalm 73,25-26).

Pastor Wegert:

To znamená, že ozajstný cieľ nášho života nie sú manželka a deti, ale sláva Božia. Boh sám a život na Jeho slávu sú najvyššie ciele kresťana.

Ver mi, ak nie si šťastný ako single, nezmení sa to len preto, že budeš mať manželskú obrúčku na prste. Ak ako neženatý či nevydatá nezvládaš svoj život so svojimi charakterovými pro-

blémami, ako to potom zvládneš, keď sa k tomu pridajú aj slabosti druhého? Pavol dokonca varuje tých, ktorí sa chcú zosobášiť: „*Takíto však budú mať súženie v tele, ale ja vás chcem toho ušetriť*“ (1. Korinťanom 7,28).

Pastor Mertin:

Na inom mieste hovorí Pavol aj: „*Želal by som si, aby všetci ľudia boli ako ja*“ (1. Korinťanom 7,7a). Keby všetci ľudia Pavla nasledovali, tak by sme už dávno vymreli. Nie je to tak, že Boh sám ustanovil manželstvo?

Pastor Wegert:

Áno, samozrejme, a aj to tak zostane. No i keď je to tak zariadené od Boha a manželstvo má jedinečné požehnanie, nie je to absolútne – non plus ultra – v živote dieťaťa Božieho. Nemôžeme tvrdiť, že by sme bez neho premeškali to najdôležitejšie v živote a nemohli byť šťastnými.

Životné naplnenie a pravé šťastie nezávisí od ľudí, ale od vzťahu k Ježišovi. Musíme si totiž dávať pozor, aby sme neprednostňovali pred Bohom naše manželské šťastie a šťastie našich detí, aby sa to nestalo našou modlou. Ináč prestúpime prikázanie Pána, ktoré znie: „*Nebudeš mať iných bohov okrem mňa! Lebo ja som Hospodin, tvoj Boh, Boh žiarlivý*“ (2. Mojžišova 20,3+5b).

Každý stav je stav milosti

Vidíme, že manželstvo nie je všetko! Každý stav je stav milosti. Môžeme sa učiť, že Boh sám nás postavil do našich životných okolností, podľa Svojej nádhernej prozreteľnosti. Na rôznych miestach Svätého Písma nám Pavol oznamuje túto zásadu. Chcel by som pripomenúť ten verš, ktorý si predtým citoval. Celý znie: „*Želal by som si, aby všetci ľudia boli ako ja, ale každý má od Boha svoj vlastný dar: jeden tak, druhý inak*“ (1. Korinťanom 7,7).

Apoštol vysvetľuje, že byť ženatým/vydatou aj neženatým / nevydatou je dar Boží. Používa to isté slovo ako používa pre označenie duchovných darov, totiž slovo „Charisma“.

Pastor Martin:

Teda slobodní kresťania sú vybavení charizmou od Boha, darom milosti, ktorý druhý nemá. Práve tak aj zosobášení majú charizmu, ktorú iní nemajú. „Každý má od Boha svoj vlastný dar: jeden tak, druhý inak“, ako sme čítali.

Apoštol nebol ženatý a žil v tomto stave šťastný a naplnený. Bral svoje životné okolnosti z Božej ruky, bol spokojný a napísal: „Nech každý zotrvá v tom stave, v ktorom bol povolaný“ (1. Korintanom 7,20). So slovom „zotrvá“ Pavol nechce povedať, že nikto by sa už viac nemal usilovať o zmenu vo svojich životných okolnostiach. Nie, chce tým len vyjadriť, že každý má byť v nich spokojný. Toto potvrdzuje aj verš 17: „Každý však nech žije tak, ako mu určil Pán, a podľa toho, ako ho povolal Boh. Tak to prikazujem vo všetkých cirkvách.“ (1. Korintanom 7,17). „Nech žije tak“ znamená: „Nech žije v tom a nech je šťastný.“

To že zotrvať a žiť v tých istých životných okolnostiach neznamená rezignovať a zostať v tom doživotne, ukazuje príklad otroka, ktorý nám Pavol dáva. „Bol si povolaný ako otrok? Nech ťa to netrápi! Ale ak by si sa aj mohol stať slobodným, radšej to využij!“ (1. Korintanom 7,21).

Prenesené do dnešnej doby to znamená: Ak si niekde zamestnaný a tým závislý na zamestnávateľovi, buď spokojný so svojím miestom a pracuj dobre. Ak ale máš možnosť samostatne podnikáť, môžeš to využiť. Dôležité je, aby si v každom stave bol spokojný a vdáčný svojmu Pánovi. A presne tak sa pozerá Pavol aj na otázku svadby.

Pastor Wegert:

Áno, Andy, v tom s tebou úplne súhlasím. Avšak musíme tu ešte niečo spomenúť, lebo existuje výnimka: Kresťan, ktorý bol neverný, cudzoložil a rozviedol sa, nemôže sa znovu oženiť.

Má akceptovať svoj stav rozvedeného, ktorý si sám spôsobil, a v tom aj zotrvať. Nie je mu dovolené oženiť sa s inou ženou. Nevinná časť je voľná, ale nie tá osoba, ktorá je vinná.

Pastor Martin:

To je, samozrejme, horúca téma! Dokážeš to ešte niečím zdôvodniť?

Pastor Wegert:

To rád urobím. Musíme tu v pozadí vidieť, že cudzoložník v starej zmluve bol podľa Mojžišovho zákona odsúdený (3. Mojžišova 20,10; 5. Mojžišova 22,22). Týmto spôsobom bol cudzoložník pred Bohom videný ako „mŕtvy“. Pripravil sa o svoj život, pretože porušil sľub a zmaril sväté, Bohom ustanovené manželstvo. Preto nemal ani viac právo na manželský život.

Samozrejme, aj takýchto bratov a sestry, ktorí tu zlyhali, nechceme odradiť a vylúčiť, ale chceme s nimi hovoriť a poradiť, ako môžu chodiť po Božích cestách. Ak sú odovzdaní Pánovi a Jeho Slovu, bude im dávať šťastný a naplnený život bez manželky či bez manžela. Lebo ako sme videli, manželstvo nie je všetko.

V každom prípade ďakujeme Bohu za všetky stavy v zboroch – za slobodných, za vydatých a ženatých, za odovolených aj za rozvedených. Je obdivuhodné, ako deti Božie, ktoré sa nechceme rozviedli, predsa nezharknú, ale vdáční majú oči upreté na Pána, prijímajú novú situáciu a s dôverou žijú ďalej.

Pastor Martin:

Nie je to tak, že mnohí kresťania hľadajúci zmenu, sú často veľmi „krčovití“?

Pastor Wegert:

Áno, presne. A možno máš na to aj svoj pohľad, Andy.

Pastor Mertin:

Sú nespokojní so svojím stavom a chcú z toho von tak rýchlo, ako je len možné. Preto nežijú v dnešnom dni, ale vždy v tom zajtrajšom. Teda nemôžu ochutnať svoj deň teraz. Ich šťastie je závislé od nejakého bodu v budúcnosti. Takto sa nachádzajú neustále v akomsi vyčkávajúcom cykle. Sú v myšlienkach vždy rýchlo na ceste do lepšej budúcnosti. A keď sa aj k takému bodu dostanú, potom zistia, že opäť niečo nie je v poriadku a zase sú na ceste hľadania. Ak takýmto spôsobom ženú veci vpred, nikdy nebudú správne žiť.

Dôveruj cestám Božím

Boh chce, aby sme brali každý moment nášho života ako dar a vychutnávali ho tak, v akom stave sa aj nachádzame.

Možno, že niektorí diváci nie sú už sústredení na naše poslanstvo, ale vidia pred sebou nedel'nú pečienku. Predstavme si, že v nejakom dome nie je tá pečienka dosť mäkká. Je tuhá ako koža. Nieкто šomre: „Žena, ty si ale kúpila „pekný“ kus mäsa!“ Si nahnevaný a už si si pokazil moment života, na ktorý si sa tak tešil.

Pastor, akú máš pomoc pre takýchto ľudí?

Pastor Wegert:

Áno, tu je každá rada drahá, ale aj dôležitá. Moja rada znie: Prežívaj prítomnosť. Raduj sa, že žiješ, že môžeš dýchať, že smieš veriť a uctievať Boha. Nenechaj si to ujsť prostredníctvom svojich myšlienok. Nenahováraj si, aký by bol život pekný, keby ...! Život je pekný v tom momente, v ktorom sa práve nachádzaš! Opri sa dozadu, zatvor oči a jednoducho sa raduj. Dnes je deň spasenia. Kochaj sa tu a teraz. Lebo: „*Toto je deň, ktorý učinil Hospodin, plesajme a radujme sa v ňom!*“ (Žalm 118,24).

A podobne prežívaj aj stav slobodného (byť single). I keď máš túžbu a nádej, že možno môžeš ešte nájsť milovaného človeka, nepremárni prítomnosť premýšľaním a špekuláciou.

Sotva spoznáš niekoho nového, ktorý je ešte slobodný a už sa začína kolotoč tvojich myšlienok. Sleduješ ako vyzerá, ako je oblečený, s kým hovorí. Pozerá snád' smerom ku mne? Nie, ... áno! Bol priateľský voči mne, usmial sa, možno ma má rád – alebo možno aj nie ...?

Jeden mladý muž raz prišiel po prvýkrát do zboru a ihneď padol do oka jednej milej sestre. Keď prišla domov a otvorila svoju Bibliu, padli jej oči na slová: „Ty ju (krajinu) obsadíš a on ťa zahrnie požehnaním“ (5. Mojžišova 30,5). Vtedy si pomyslela: „Správne, Pane, idem po ňom!“ Nasledujúcu nedeľu si to nasmerovala priamo k nemu a povedala: „Boh mi povedal, že sa staneš mojím manželom!“. Odvtedy sme ho už viac nikdy nevideli na bohoslužbe.

Aj keď sa to nestáva vždy tak extrémne, chcel by som povedať všetkým slobodným: Uvoľnite sa. Nesprávajte sa krčovitú a nemárnite vašu duševnú silu nad takým premýšľaním! Nieкто raz povedal: „Nerob nič proti tomu, že si slobodný, ale rob s tým niečo!“ Váž si šancu, ktorú ti Boh dal v tvojej nezávislosti a neviazanosti. Začni s tým robiť niečo tvorivé. Použi svoj čas, svoju silu a svoje peniaze pre Božie dielo.

Pastor Mertin:

Z celkového pohľadu sme nadšení z tých osamelých v našom zbore, z tých, ktorí sa Božou milosťou stali silnými osobnosťami. Sú spokojní so svojou životnou situáciou a robia z toho niečo nádherné. Stoja v živote ako dobré vzory. V zbore sú učiteľia v nedeľnej škole a vedúci v domácich skupinkách. Sú aktívni v kruhu mladých dospelých alebo aj v Royal Rangers – to sú kresťanskí skauti. Navštevujú starých a chorých, a dokonca cestujú na misie. Nesedia zatrpknutí, frustrovaní a nedurdia sa v kúte kvôli tomu, že by Boh nesplnil ich želania, ale robia niečo. Považujú svoj stav za stav milosti a za Boží dar.

Pastor Wegert:

Áno, naši slobodní, muži aj ženy, sú najväčší potenciál, ktorý máme v kresťanských zboroch, aj v Arche. Tak veľmi, ako im želáme partnera pre ich život, tak sme aj vd'ачní, že ich máme. Bez nich by bol zbor veľmi, veľmi chudobný.

Teda rozumieme, čo myslel apoštol, keď písal: „*Neženatý sa stará o Pánove veci, ako by sa zapáčil Pánovi. Ale ženatý sa stará o veci sveta, ako by sa páčil žene*“ (1. Korint'anom 7,32-33a). Pavol sa teší, keď ľudia s nerozdeleným srdcom slúžia Pánovi. A najlepším spôsobom to môžu robiť slobodní.

Ale ak vaše srdce má túžbu po mužovi či žene, „*hl'adajte však najprv Božie kráľ'ovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko sa vám pridá*“ (Matúš 6,33). A stane sa to v Božom čase a hodine. Pán nechce, aby ste sa starali a znepokojovali. Chce radšej, aby ste Mu celkom dôverovali a modlili sa v každej životnej situácii: „*Bud' vól'a tvoja*“ (Matúš 6, 10). Len keď sa odovzdávame Pánovi vo všetkom, staneme sa silnými.

Pavol píše dôležitú pravdu: „*Veľkým ziskom je však zbožnosť spojená so spokojnosťou*“ (1. Timotejovi 6,6). Kto nie je spokojný v tom, čo mu Boh prideliť, nebude mať zo svojej viery životný zisk. Preto ten istý apoštol píše inde: „*Ja som sa naučil vystačiť s tým, čo mám*“ (Filip'anom 4,11). A dodáva: „*Všetko môžem v Kristovi, ktorý ma posilňuje*“ (Filip'anom 4,13). V spokojnosti leží tvoja sila a súčasne aj v dôvere, že Boh má pre teba pripravené to najlepšie.

Andy, nemáš ešte nejaký príbeh, ktorý toto všetko potvrdí?

Pastor Mertin:

Jeden vedec si za účelom istej štúdie pozval štvorročné deti, jedno po druhom, do prázdnej izby, v ktorej bol len jeden stôl. Na ňom bol položený chutný cukrík. Potom povedal deťom: „*Môžeš si zobrať tento nádherný cukrík, ale ak s tým počkáš, až kým sa vrátim, dám ti celý balík cukríkov!*“

Niektoré deti siahli po cukríku ihneď po tom, ako muž vyšiel von. Iné počkali pár minút a potom cukrík zjedli. Ale boli

aj také, ktoré boli trpezlivejšie, čo nebolo pre ne ľahké. Zakryli si oči, otáčali hlavu sem a tam, spievali, rozprávali sa samé so sebou, alebo dokonca aj zaspali. Ale vydržali, až kým sa vedec nevrátil a priniesol im ťažko zaslúžený balík cukríkov. V priebehu času života sa ukázalo, že práve tieto trpezlivé deti boli mnohonásobne životaschopnejšie, úspešnejšie a obľúbenejšie ako ostatné. Deti, ktoré nevedeli čakať, neskôr boli osamelejšie, nespokojnejšie, frustrovanejšie a tvrdohlavejšie.⁶

Pastor Wegert:

To je ale zaujímavý príklad. Pre tieto deti, ako sme videli, to bola ťažká skúška. Práve tak sa môže niekomu z nás zdať „singlebytie“ ťažko znesiteľné. Avšak Biblia hovorí: „*V stíšení a dôvere bude vaša sila*“ (Izaiáš 30,15).

Často nie sme silní, pretože nedôverujeme Pánovi a Jeho cestám – a to aj keď povedal: „*Ja poznám svoje zámery, ktoré mám s vami – znie výrok Hospodina. Sú to zámery pokoja a nie nešťastia, dám vám budúcnosť a nádej*“ (Jeremiáš 29,11). Toto daruje Boh tým, ktorí Mu dôverujú vo všetkých situáciách života.

A to je moja srdečná prosba: Dôverujte celkom Pánovi Ježišovi Kristovi vo vašom terajšom stave života. Nestarajte sa. Buďte trpezliví a radujte sa, že Ježiš je Pán vášho života. On všetko robí dobre. Budete žasnúť nad tým, čo vám Boh ešte pripravil!

V mene Ježiša. Boh vám žehnaj!

---

⁶ Joshua Harris. Ungeküsst und doch kein Frosch. (Nepobozkaný a predsa žiadna žaba) Schulte & Gerth: Asslar, 1998. Str. 76n

Pomoc mužovi

Pastor Mertin:

Chceme sa teraz zaoberať úlohou ženy v manželstve. Preto sme dali téme nadpis „Pomoc mužovi“.

Prečítam k tomu veľmi známy verš Biblie z prvej knihy Mojžišovej: „Potom Hospodin Boh povedal: Nie je dobré človekovi byť samému. Urobím mu pomoc, ktorá mu bude rovnocenná“ (1. Mojžišova 2,18).

Čo sa týka významu toho výroku sú rôzne názory. Žena je myslená ako pomoc pre muža, ako to vyjadruje tento text. Aký význam má slovo „pomoc“ alebo „pomocníčka“, pán pastor? Čo to znamená?

Stretnúť sa s bezmocnosťou muža

Pastor Wegert:

Náš verš hovorí, že žena je stvorená ako pomoc pre muža. Mnohí si hneď predstavujú pranie, žehlenie, umývanie riadov a upratovanie. Akoby Boh povedal, že nie je dobré, ak muž robí všetko sám, a preto mu chce dať pomoc do domácnosti.

Slovo „pomoc“ však znamená omnoho viac: Označuje niečo, na čo je niekto odkázaný, pretože je v tom bezmocný. Prácu slúžky by mohli muži v núdzi robiť aj sami. Ale bez ženy nemôžeme deti ani splodiť ani porodiť. V tom sme absolútne bezmocní. Ak by Boh nedal Adamovi ženu, nemohol by mať potomstvo a ľudstvo by hneď vymrelo. Taký bezmocný bol chudák Adam.

To znamená, že muž nie je autonómny, aby mohol žiť sám. Nestačí, aby mu žena napríklad len doniesla papuče. Nie, muž nie je celý, je iba „polovica“. Potrebuje ešte druhú polovicu, ako radi hovoríme: takzvanú „lepšiu polovičku“. Potrebuje ju,

aby bol úplný, aby mohol vôbec žiť. Ide o tento spôsob pomoci a nie o službu. Nie bezdôvodne sa hovorí: ženy robia mužov!

Pastor Martin:

Pri tomto ťa preruším: Hovoríš tu aj o sebe samom?

Pastor Wegert:

Áno, hovorím aj o sebe samom, Andy. Čím by som bol bez mojej ženy Gertrud? Keby moja manželka so mnou nespolupracovala, nemohol by som konať moju službu. Len s jej pomocou môžem byť tým, čím som. Potrebujem ju ako pomoc od Boha. Keby žila len sama pre seba a odmietla mi byť touto pomocou, urobila by moju službu nemožnou a k tomu aj naše povolanie.

Mám spätnú otázku: Ako je to s tebou? Čo by si robil bez svojej ženy?

Pastor Martin:

Musím povedať, že bez mojej ženy by som bol len „polomuž“. Je to naozaj tak.

Pastor Wegert:

Vidíme teda, že úlohou ženy nie je iba „pripraviť“ mužovi jedlo a občerstvenie, ale ide aj o pomoc v otázkach života. Biblia asi tridsaťkrát používa to isté slovo „pomoc“ ako pomoc ženy mužovi, ale aj ako pomoc Božiu ľuďom. Napríklad v Žalme 38 sa hovorí: „*Ponáhľaj sa mi na pomoc, Pán, moja spása!*“ (Žalm 38,23). Tu sa žalmista nemodlí, aby bol Boh tak láskavý a poskytol mu nejaký servis, obsluhu, ale modlí sa, pretože už vo svojich problémoch nevládze ísť ďalej a nevyjde z nich bez Božej pomoci. Lebo bez Boha nie sme nič a bez našich žien sme práve tak nič. Preto, milé manželky, najskôr skrze vás sa vaši manželia môžu stať takými, akými majú byť. Preto im neodmietajte túto pomoc!

Pomoc nášš svojú úlohu

Po druhé to znamená, že pravou pomocou muža je žena, ktorá ho podporuje v tom, aby našiel svoju od Boha darovanú úlohu. A aká je jeho úloha? Má byť hlavou ženy. Má za ňu prevziať zodpovednosť na celý život, milovať ju, starať sa o ňu a ak treba, dokonca dať svoj život za ňu, tak, ako tu urobil aj Kristus pre Svoju Cirkev. Ktorý muž niečo také zvládne, ak nedostane pomoc? Vy ženy im môžete pomôcť tým, že sa im skutočne podriadite.

Pastor Martin:

Používaš pojem, ktorý dnes nie je taký bežný, zvlášť nie v manželstve – totiž: podriaď sa. Prechádzaš od „pomoci“ k „podriadeniu“. Ale čo to presne pre nás znamená?

Pastor Wegert:

Potrebujem pomoc od Boha, aby som mohol toto vysvetliť. Biblia nemyslí podriadením otrocké podrobenie sa. Ako si máme podriadenie predstaviť, sa môžeme naučiť od Pavla. Píše: „*Chcem však, aby ste vedeli, že hlavou každého muža je Kristus, hlavou ženy je muž a hlavou Krista Boh*“ (1. Korintánom 11,3). Ešte raz: „... a hlavou Krista Boh“.

Ako je muž hlavou ženy, tak je Boh hlavou Krista. Aj keď Syn je rovnocenný s Bohom Otcem, nemá žiadne problémy podriaď sa Otcovi. Otec, Syn a Duch Svätý sú rovnako Boh, a napriek tomu existuje vo vnútri Božstva rozdelenie úloh, a Syn sa pri tom bez problémov podriaďuje Otcovi.

Keď sa hovorí, že žena sa má podriaď mužovi, mnohí si myslia, že žena tým stráca význam a má menšiu hodnotu ako muž. Tá myšlienka ale nepochádza z Biblie. Tak, ako Boh Otec je rovnocenný s Bohom Synom v moci, cti a sláve, tak aj žene patrí rovnaká úcta a hodnota ako mužovi. Tu nielo rozdielu. A predsa sa biblická žena podriaď mužovi, ako sa aj Kristus podriaď Otcovi.

Matthew Henry píše vo svojom komentári k dejinám stvorenia: „Eva nebola stvorená z Adamovho mozgu, aby mu vstúpala do hlavy, ani nebola stvorená z jeho nôh, aby po nej šliapal svojimi nohami, ale z jeho boku, aby mu bola rovná (aby mu bola postavená na roveň).“⁷

Ale táto rovnosť medzi mužom a ženou neznamená, že by boli vo všetkom identickí, neznamená totožnosť, ktorá by zrušila ich odlišnosť. Aj keď je Ježiš jedno so Svojím nebeským Otcem, predsa len sa od Neho líši. Podriaďuje sa, poslúcha a koná rád vôľu Otca. Dokonca hovorí: „*Mojím pokrmom je plniť vôľu toho, čo ma poslal, a dokončiť jeho dielo*“ (Ján 4,34).

Ježiš nenachádza naplnenie v tom, že by robil Svoje vlastné dielo a tým sa odlúčil od Svojho Otca, ale v tom, že koná vôľu Svojho Otca. Kristus vo Svojej ochote podriaďiť sa Otcovi, stal sa Mu – dá sa to v tomto kontexte povedať – veľkou pomocou. Doplnil Otca v spoločnom diele. A presne takouto pomocou má byť manželka svojmu manželovi a doplniť ho v ich spoločnom diele a živote.

Pastor Martin:

Priniesol si do hry pojem „rovnosť“. Podľa biblického chápania majú teda muž a žena rovnaké postavenie. To nie je v rozpore s podriadením, a kresťania by sa v tomto chápaní nemali dostať do pochybností. To, čo dnes ľudia rozumejú pod rovnosťou medzi mužom a ženou, je skôr nezávislosť, než rovnosť, o ktorej učí Biblia.

Pastor Wegert:

Áno, to je, žiaľ, pravda. Preto musíme pozorne dbať na to, ako Biblia rozumie odlišnosti medzi mužom a ženou. Rovnosť vo

---

⁷ Matthew Henry (1662-1714): Commentary on the Whole Bible. Výklad k 1. Mojžišova 2, 23-24. Modul v BibleWorks 7.0. (aj online dispozičný pod www.ccel.org/ccel/henry/mhc.i.html). Matthew Henry bol presbyterianský pastor v Anglicku. Jeho komentáre Biblie sú dnes klasikou.

svete znamená, že si ide každý svojou cestou, že sa každý sám realizuje, že nie sú závislí jeden od druhého a každý si robí, čo chce. Hovorí sa tomu zrovnoprávnenie, emancipácia, alebo aj sebarealizácia. Kto to tak skutočne chce, bolo by lepšie, keby sa vôbec neoženil či nevydala.

Kresťanské manželstvo je spoločný projekt, presne tak, ako nebeský Otec má spoločný projekt so Svojím Synom. A ako je projekt Otca celým obsahom života Syna, tak je aj obsah života ženy spoločným projektom s mužom. Pomáha mu a podporuje ho v tom. Jeho životný projekt je aj jej životným projektom. Mala by povedať spoločne s Rút: „*Kamkol'vek pôjdeš ty, ta pôjdem i ja, a kde budeš bývať ty, budem bývať i ja. Tvoj l'ud bude mojím l'udom a tvoj Boh bude mojím Bohom*“ (Rút 1,16).

V rámci tejto zviazanosti má žena, samozrejme, autoritu, tak ako aj Kristus má autoritu a plnú moc. Bol a je Pán všetkého – ale nie nad Otcom. Takúto autoritu a kompetenciu v manželstve má aj žena. Nepanuje nad mužom. Môže sa venovať vlastnej práci, môže mať dokonca väčší profesijný úspech a priniesť viac peňazí domov ako jej muž.

Keď čítame Príslovia 31, možno nás prekvapí, akú podnikateľskú schopnosť manželka môže a má mať. Andy, prosím ťa, prečítaj nám tento úsek od Šalamúna. Je fascinujúce, čo sa tam hovorí o manželke.

Pastor Mertin:

Áno, to je veľmi dojemné: „Kto nájde ženu statočnú? Je omnoho cennejšia než perly. Srdce jej muža jej dôveruje, nebude mu chýbať zisk. Hospodári mu dobre, nie zle, po celý svoj život. Dbá o dostatok vlny a ľanu, vlastnými rukami s chuťou pracuje. Podobá sa lodiam kupcov, svoj chlieb priváža zďaleka. Vstáva ešte za noci, aby dala pokrm svojmu domu a príkazy svojim slúžkam. Vyhliadne si pole a kúpi ho, z ovocia svojich rúk vysádza vinicu. Bedrá si silou opáše a posilní si ramená.

Okusuje, aké dobré je jej počínanie, jej lampa v noci nezhasína. Jej ruky siahajú po praslici, jej dlane sa chopia vretena. Svoju dľaň otvára chudobnému a k núdznemu svoje ruky vystiera. Nebojí sa o svoj

dom, keď sneží, lebo všetci v dome majú po dva odevy. Narobila si prikrývky, jej odev je z jemného ľanu a purpuru. Jej manžel je známy v bránach, keď zasadá so staršími krajiny.

Vyrába a predáva plátno, kupcom dodáva opasky. Sila a dôstojnosť sú jej odevom, s úsmevom sa díva na nastávajúci deň. Ústa otvára v múdrosti a na jazyku má láskavé poučenie. Dozerá na chod domácnosti a neje z chleba poval'áčov.

Keď vstanú jej synovia, blahorečia jej, aj jej muž ju zahrňa pochvalou: statočne si vedú mnohé ženy, ale ty ich všetky predstihneš! Šarm je klamlivý a krása prchavá, ale žena, čo má bázeň pred Hospodinom, zasluhuje si chválu. Dajte jej z ovocia jej rúk, nech ju chvália v bránach jej skutky!“ (Príslovia 31:10-31)

Dojímavý text!

Pastor Wegert:

Áno, ó, aká manželka! Vedie podnik rodiny ako moderný manažér. Je schopná, rozumná a vzdelaná. Nepanuje nad svojím mužom, ale pomáha mu geniálnym spôsobom byť dobrým manželom a otcom. Tak ako Boh je hlavou Krista, tak je muž hlavou ženy. A ona nasleduje svojho muža, ako nasledoval Kristus Boha Otca.

Preto hovorí Pavol: „Preto zohýnam kolená pred Otcem, od ktorého má meno každý rod na nebi i na zemi“ (Efezanom 3,14-15). Boh je Otec, a síce Otec všetkých otcov. A tým sa zjavuje Boh vo vlastnostiach muža. Toto je pravý dôvod autority muža. Nie náhodou nás Ježiš učí modliť sa: „Otče nás!“ Tak ako sa Ježiš podriadil Svojmu Otcovi, tak sa majú aj ženy podriaďovať mužom a otcom, ktorých im Boh dal.

Konkrétny príklad: Ak muž chodí do jedného zboru znovuzrodených, kde sa hlása podľa meradiel Písma, ale jeho žena sa rozhodne chodiť do druhého, nekonajú podľa Božej vôle alebo vedenia. Najlepšie je, aby manželský pár chodil do toho istého zboru. To podporuje ich manželskú jednotu a spoločný rast.

Pomoc – aj keď muž nie je vzorom

Pastor Mertin:

Čo ale platí vtedy, keď muž nie je vzorom? To je ťažká situácia. Kresťanské ženy si vtedy samozrejme kladú otázku: „Musím sa podriaďiť aj ja, i keď muž určite nie je obrazom Boha ako Otec a zlyháva vo všetkom?“

Keď niektorí muži čítajú o tom, že sú hlavou ženy, narastie im hrebienok a správajú sa hlúpo, dokonca panský a šovinisticky. Cítia sa ako Napoleon a vedú doma vojnu, až kým nie je celá rodina rozbitá. A takým by sme sa mali podriaďiť? Alebo aj takým, ktorí namiesto zodpovednosti nerobia nič iného, len pozerajú televíziu a surfujú na internete? Majú sa ženy podriaďiť aj takým leňochom? To je ťažká otázka. Čo si o tom myslíš?

Pastor Wegert:

Ty nadhodíš vždy ťažké otázky, Andy. Ale musíme hovoriť aj o týchto veciach, pretože sa týkajú života mnohých žien.

Najlepšie, keď necháme hovoriť Božie Slovo v 1. liste Petrovom: „*Podobne, ženy, buďte podriadené svojím mužom, aby ste aj tých, čo sa vzpierajú Božiemu slovu, bez slova získali svojím správaním*“ (1. Petrov 3,1).

Tu sa dokonca hovorí o podriadení sa neveriacim mužom. Podriadenie nie je úmerné tej istej kvalite, ktorú prinášajú muži, ani nezávisí od toho, ako dobrý alebo chybný muž je.

V ďalšom texte Biblie čítame o Sáře, ako sa správala voči Abrahámovi: „... tak ako Sára poslúchala Abraháma a nazývala ho pánom. Vy ste jej dcérami, keď robíte dobre a nebojíte sa nijakého zastrašovania“ (1. Petrov 3,6).

Abrahám ale nebol vždy hrdinom viery. Ako poznáme z Biblie, peknú Sáru dal dvakrát do rúk pohanov, aby si zachránil vlastný život. A potom mala tvrdiť kráľovi Abimelechovi, že je Abraháмова sestra. Predstav si, milá manželka, že aj tvoj muž by sa takto zachoval voči tebe! Bola by si mu aj potom

podriadená a nazývala ho „pánom“? Sárine podriadenie nebolo závislé od toho, aký perfektný bol Abrahám, ale žila tak, ako to bolo dané od Boha. A vy, milé kresťanské ženy, ste jej dnešné dcéry, ako doslovne píše Peter.

Jeho rada ženám je duchovná. Hovorí, že svojich neveriacich, zlých mužov môžu získať čistotou a bohabojnosťou (1. Petrov 3,2). Toto by mal manžel pozorovať u svojej ženy. Apoštol píše o nich a ich vnútornej hodnote: „*Vaša ozdoba nech sa nezakladá na vonkajšku: na nápadne zapletaných vlasoch, v navešanom zlate a na honosných šatách, ale ozdobou nech je to, čo je skryté v srdci a je neporušiteľné, totiž tichý a pokojný duch, ktorý má veľkú cenu pred Bohom*“ (1. Petrov 3,3-4).

Pastor Mertin:

Niektorí ľudia často používajú tento odsek Biblie na to, aby u niekoho vynútili zákaz ozdobovať sa. Máme tomu textu takto rozumieť?

Pastor Wegert:

To radi robia takí ľudia, ktorí sú silne zákonnícky zameraní. Ale ja verím, že tento text chce povedať niečo viac. Ide hlbšie. Peter týmto vyjadrením nechce za žiadnych okolností povedať, aby sa kresťanská žena nerobila peknou. Je to jeho a aj moje pevné presvedčenie, že manželka sa má obliekať aj atraktívne.

Peter týmto nechce povedať, že čistota a bohabojnosť kresťanskej manželky sa prejavuje v tom, že chodí okolo falošne hanblivá, vo vrecovine a v popole. Žena, ktorá o seba nedbá, nie je automaticky posvätenou ženou. Aj starostlivosť o vonkajší vzhľad je prejavom kresťanskej manželky.

Niekedy je aj počuť, že ženy odmietajú svojim mužom manželskú posteľ. Muži k tomu dostali napomenutie: „*Podobne i muži, nažívajte so svojimi ženami vo vedomí, že žena je ako krehká váza, a preukazujte im úctu, pretože sú spolu s vami dedičkami milosti života. Tak vašim modlitbám nebude nič prekážať*“ (1. Petrov 3,7).

Perverzná sexualita, ktorá je žene odpudivá, je prekážkou vaším modlitbám, milí manželia. Preskúmajte, prečo vašu modlitbu Boh tak málo vypočuje.

Ale na druhej strane, vy ženy, pomáhajte vašim mužom tým, že ich neodmietate, ale pozývate, aj keď na to práve nemáte vôľu. Lebo je povedané „*Neodopierajte sa jeden druhému, iba ak na určitý čas so vzájomným súhlasom, aby ste sa venovali modlitbe, a potom buďte zase spolu, aby vás satan nepokúšal, keby ste sa nemohli ovládnuť*“ (1. Korinťanom 7,5).

Dôraz leží na „... so vzájomným súhlasom“! Ani jeden nemá právo na konanie na vlastnú päsť, vyhnúť sa druhému. Verím, že je veľmi dôležité, aby si ty ako žena získala svojho muža ženským šarmom. Nie len že môžeš, ale máš to robiť!

Svojho muža nezískaš tým, že beháš pred ním ako ovešaný vianočný stromček alebo ľahké dievča. Svojho muža skôr len vyprovokuješ, ak budeš na verejnosti alebo aj v zbere nosiť poburujúce oblečenie. Tvoj neveriaci alebo zlý manžel má potrebu vidieť úprimnosť a hodnovernosť tvojej viery. A to sa neprejavuje minisukňami a iným dráždivým oblečením, ale vnútornou krásou.

Ak si kresťanské ženy myslia, že sa môžu stať atraktívnymi len make-upom, prefarbovaním vlasov, náušnicami a náramkami, tak sú na omyle. Lebo ich vonkajšia krása zmizne rýchlejšie, ako si predstavujú. Potom už viac nepomôže piercing alebo lifting. Lebo sme čítali: „*Šarm je klamlivý a krása prchavá, ale žena, čo má bázeň pred Hospodinom, zasluhuje si chválu*“ (Príslovia 31,30).

Pastor Martin:

Keď to počúvam, je to veľmi radikálne: „*Šarm je klamlivý a krása prchavá*“. Teda, musím povedať, že sa teším zo svojej veľmi peknej manželky. Biblia týmto vyjadruje: Byť pekná a vyzerať atraktívne nemá trvalú hodnotu, je to pomimutelná vec. Bázeň pred Hospodinom však má večnú hodnotu.

Nepomimutelná krása, ktorá ťa udrží pôvabnou a atraktívnou pre svojho muža až do vysokého veku je: „*to, čo je skryté* v

srdci a je neporušiteľné, totiž tichý a pokojný duch, ktorý má veľkú cenu pred Bohom“ (1. Petrov 3,4).

Nie všetečná, nie hašterivá, nie klebetnica, nie panujúca, nie vyobliekaná, ale taká, ktorá má mäkkú a pokojnú povahu. To je vzácne nielen pred manželom, ale aj pred Bohom. Verím, že s tým súhlasíš.

Pastor Wegert:

Presne. Takto o tom hovorí Peter a aj samotný Boh. Som tiež veľmi vd'ačný Pánovi, že mi dal peknú a milú ženu. Nechceme zanedbávať náš zovňajšok, predovšetkým sa však chceme páčiť Bohu.

Preto mám otázku na vás, milé kresťanské ženy: „Aký význam má vo vašom živote starostlivosť o váš zovňajšok?“ Porozmýšľajte, koľko času strávite denne pred zrkadlom a koľko času na modlitbe? Ako často nakupujete, vymieňate oblečenie – a ako často čítate vašu Bibliu? Koľko topánok, nohavíc, bünd, blúz, náhrdelníkov a sponiek máte doma? Musím povedať, že vaša „zberateľská vášeň“ mi robí starosť. Lepíte sa na márnivosti tohto sveta, ktoré spolu s vašou vášnivou zmiznú.

Snažite sa len o váš outfit, alebo aj o vaše posvätenie, o váš duchovný rast a zrelosť? Túžite po tom, aby z vás Ježiš žiaril a aby Jeho povaha, Jeho trpezlivosť, Jeho miernosť, Jeho skromnosť, Jeho vernosť a statočnosť, Jeho odpúšťajúca láska a Jeho dobré skutky boli vašou značkou? „*Tak sa kedysi ozdobovali aj sväté ženy, ktoré dúfali v Boha a boli podriadené svojim mužom; tak ako Sára poslúchala Abraháma a nazývala ho pánom. Vy ste jej dcérami, keď robíte dobre a nebojíte sa nijakého zastrašovania“ (1. Petrov 3,5-6).*

Počuli ste? Nemáte sa nechať zastrašovať nijakou hrozbou vašich mužov, ale smiete žiť v plnej dôvere v Boha a zveriť vaše manželstvo Pánovi, aj keď máte ešte zlých mužov. Nech vám Boh pomôže Svojou milosťou. Modlíme sa za vás.

Andy a ja, ako hlásatelia evanjelia, sa za žiadnych okolností nechceme postaviť nad vás, milé kresťanské ženy, ktoré musíte žiť so zložitými manželmi. Ale chceme vám dodať odvahy a

povedať vám, že vás obdivujeme, s akou milosťou a s akou trepezlivosťou nesiete vašu životnú situáciu. A sme pevne presvedčení, že ak nasledujete cestu, ktorú vám ukazuje Biblia, Pán Boh vás vyvedie z tých problémov a všetko nádherne dokončí. Boh vás požehná vo vašej situácii! Amen.

Muž a žena – verný obraz Boha

„Boh stvoril človeka na svoj obraz; na Boží obraz ho stvoril. Stvoril ich ako muža a ženu.“

Budeme hovoriť o človekovi ako o vernom obraze Boha. Každý človek nosí v sebe obraz Boha. Nájdeme ho v každom mužovi, v každej žene aj v každom dieťati.

Náš základný biblický verš obracia našu pozornosť na dôležitý aspekt tohto obrazu. Totiž, že Adam a Eva, ako muž a žena, odrážajú vo vzájomnom vzťahu obraz Boha. Ako čítame: *„... na Boží obraz ho stvoril. Stvoril ich ako muža a ženu“*.

Najskôr sa chceme pozrieť na to, akým spôsobom obidvaja, muž i žena, odzrkadľujú obraz Boha.

Muž a žena odzrkadľujú vnútorné Božie spoločenstvo

V Biblii sa neustále stretávame s tajomstvom Trojice. V Trojici je Otec, Syn a Svätý Duch. Nie sú to traja Bohovia, ale jeden Boh. Táto skutočnosť je vyjadrením toho, prečo Boh hovorí o stvorenstve: *„Utvorme človeka na svoj obraz, na svoju podobu“* (1. Mojžišova 1,26).

Otec, Syn a Svätý Duch tvoria nádherné Božie spoločenstvo, v trvalej láske, harmónii a vernosti. Keď nebo a zem ešte neboli stvorené a neexistoval ani svet anjelov, vo vnútri Božej Trojice už jestvoval tento hlboký, vrúcny vzťah.

Boh stvoril muža i ženu a ustanovil manželstvo ako vzor pre stvorenie, pretože v manželstve sa malo zobrazovať nádherné spoločenstvo Božej Trojice. Nejestvuje medzi ľuďmi vrúcnejšie a hlbšie spoločenstvo, ako to medzi mužom a ženou. Sú to dvaja ľudia v jednom zväzku. Nie sú len jedno telo, ale ako veriaci sú aj jedno v duchu.

Tak, ako je vzťah medzi Otcom, Synom a Svätým Duchom pretrvávajúci, dokonca večný, podobne je myslený aj manžel-

ský zväzok. Je daný na celý život a nielen pre nejaké časovo ohraničené obdobie. Tak, ako je pevná a neporušiteľná jednota Otca, Syna a Svätého Ducha, tak podobne má byť neporušená aj jednota v manželstve. Pretože v Božej povahe je absolútna vernosť: „Každý nech nenávidí rozvod ... Dajte teda pozor na seba, nespreneverujte sa“ (Malachiáš 2,16). Otec je verný Svojmu Synovi, Syn je verný Otcovi. Svätý Duch je verný Svojmu poslaniu od Otca a Syna. Boh sa stáva pre nás vzorom, ktorý vo Svojom bytí zobrazuje to, čo my ľudia smieme a máme odzrkadľovať v našom bytí ako muž a žena, teda v našom manželstve.

Muž a žena odrážajú vnútornú božskú rovnocennosť

Manželstvo zodpovedá obrazu Boha aj preto, že odráža rovnocennosť božských osôb v Trojici. Tak ako Otec, Syn a Svätý Duch sú si medzi sebou rovnocenní, tvoria Božstvo, tak pre podobný vzťah sú stvorení aj muž a žena. Majú pred Bohom rovnakú dôležitosť, význam, sú si rovnocenní, a v tomto postavení odrážajú krásu Božieho charakteru.

Obidvaja, muž i žena, sú rovnako stvorení na Boží obraz. Prehnaná mužská hrdosť podľa hesla „Som muž“ je nesprávna. Ale i pocit slabosti u ženy podľa hesla „Som len žena“ je takisto neprimeraný. Muži nie sú lepší, dôležitejší alebo úctyhodnejší ako ženy, a platí to aj obrátene, oproti ženám muži nemajú menšiu hodnotu. Ani mužský, ani ženský rod nie je viac cenený alebo naopak menejcenný ako ten druhý. Každý človek – bez rozdielu rodu – má pred Bohom rovnakú cenu a hodnotu. Táto zásada je od začiatku charakteristická v Biblii a je úplne v protiklade s mnohými inými kultúrami a náboženstvami.

Pretože Otec, Syn a Svätý Duch majú rovnakú božskú rovnocennosť, zakotvil Boh tento vzor rovnocennosti aj v človeku, ktorý bol stvorený na Boží obraz. To znamená, že my muži, ak si berieme za náš vzor Boha, vyjadríme to tým, že si vážime a milujeme naše ženy. Platí to aj naopak. Pavel píše: „Ibaže v Pánovi nieto ani ženy bez muža, ani muža bez ženy. Lebo ako je žena z

muža, tak je aj muž skrze ženu, a všetko je z Boha“ (1. Korintanom 11,11-12). Biblia nás vyzýva: „V pokore pokladajte iných za vyšších od seba“ (Filipanom 2,3).

Preto nejestvuje žiadny dôvod na boj medzi rodmi, na boj medzi mužom a ženou o nadvládu. Naopak, je tu veľa dôvodov na vzájomnú úctu. Boh chce, aby sme rovnako ctili Otca, Syna i Svätého Ducha, podobne chce, aby sme rovnako oceňovali muža i ženu ako spoločný a verný obraz Boha. Preto sú muži v Biblii napomínaní: „Nazívajte so svojimi ženami vo vedomí, že žena je ako krehká váza, a preukazujte im úctu, pretože sú spolu s vami dedičkami milosti života“ (1. Petrov 3,7). A naopak: „A žena nech prejavuje mužovi úctu“ (Efezanom 5,33).

To, že Boh dáva osobe muža a ženy rovnakú hodnotu, nájdeme v mnohých biblických textoch. Spomeňme napríklad zaslúbenie zoslania Ducha Svätého, kde čítame: „Vaši synovia a vaše dcéry budú prorokovať, vaši mladíci budú mať videnia a vašim starcom sa budú snívať sny. V tých dňoch vylejem svojho Ducha aj na svojich služobníkov a svoje služobnice a budú prorokovať“ (Skutky 2,17-18). Boh dáva nielen mužom, ale aj ženám dary Ducha Svätého na budovanie zboru. Boh dáva Svoje charizmy celej Cirkvi, mužom aj ženám. Preto Biblia hovorí: „Ako dobrí správcovia mnohorakej Božej milosti slúžte si navzájom každý tým duchovným darom, ktorý prijal“ (1. Petrov 4,10). Z toho vyplýva, že nie každý kresťan má rovnaké dary. Tým, že sú ľuďom dané rozdielne dary, sú muži aj ženy ako Božie deti vedení k spoločnej službe.

Pavol opisuje posolstvo o Božom obraze, ktorý sa rovnako nachádza v mužoch i v ženách, takto: „Nie je ani Žid, ani Grék, nie je ani otrok, ani slobodný, nie je muž a žena, lebo všetci ste jedno v Kristu Ježišovi“ (Galaťanom 3,28).

Aké dôsledky pre nás vyplývajú z tohto poučenia? Žena je takisto obrazom Boha ako muž. Nemá byť napomínaná, fyzicky napádaná, ponižovaná a zneuctovaná. Nemá sa jej brániť v prístupe k vzdelaniu a poznaniu. Naopak, Biblia hovorí o žene v Prísloví 31: „Sila a dôstojnosť sú jej odevom, s úsmevom sa díva na nastávajúci deň“ (Príslovia 31,25). Preto sa muž nemá voči nej previňovať, ani ju podvádzat, ale naopak, má si ju vážiť a milovať po celý život. A podobne i žena, nie je voči svojmu

mužovi falošná, úskočná a zákerná, ale úctivá a úprimná vo svojej láske a vernosti na celý život.

Ak niekto v tejto oblasti života zlyhal, či už ako muž alebo žena, smie sa obrátiť o pomoc k Bohu. Ak sme zhrešili a pokazili Boží obraz v nás, ktorým sme mali byť, smieme prísť k Ježišovi a prosiť Ho, aby nás očistil Svojou drahou krvou.

Muž a žena odzrkadľujú vnútornú božskú rozdielnosť

Božia Trojica odzrkadľuje nielen rovnosť muža a ženy, ale aj ich rozmanitosť. Vzťah medzi mužom a ženou má byť aj v tomto ohľade Božej Trojici podobný, totiž v rozmanitosti ich úloh. Muž a žena sú síce rovnocenní, ale nie sú rovnakí. A presne v tom je nám Božia Trojica nádherným vzorom.

Otec, Syn a Svätý Duch sú si úplne rovnocenní. Všetci Traja bez rozdielu tvoria Božstvo. Otec má však väčšiu autoritu. Je vodcom medzi členmi Trojice. Boh Otec hovorí k stvoreniu a riadi ho, Syn vykoná Jeho pokyny a Svätý Duch to všetko spravádza Svojou udržiavajúcou prítomnosťou. Pavol píše: „*No my máme jedného Boha Otca, z ktorého je všetko ... a jedného Pána Ježiša Krista, **skrze** ktorého je všetko ...*“ (1. Korinťanom 8,6).

Vo vykúpení ľudstva vidíme presne ten istý princíp. Otec poslal Svojho Syna na svet. Syn poslúchol Otca a zomiera na kríži za naše hriechy. Neskôr Otec spolu so Synom posielajú Svätého Ducha, aby uplatnil dokonané dielo spásy v srdciach ľudí a priviedol ich ku Kristovi. Nevidíme tri rozdielne hodnoty vo vnútri Božstva, ale vidíme tri rôzne úlohy, ktoré sú nezameniteľné.

Táto zásada platí aj pre muža a ženu, ved' obidvaja sú obrazom Boha. Tento fakt zdôrazňuje Biblia na rôznych miestach, napríklad apoštol Pavol hovorí: „*Chcem však, aby ste vedeli, že hlavou každého muža je Kristus, hlavou ženy je muž a hlavou Krista Boh*“ (1. Korinťanom 11,3).

Boh Otec je hlavou Krista. Napriek tomu sa Ježiš necíti menejcenný. On je Bohom s takými istými právami ako Otec.

Uznáva vodcovstvo Otca vo vnútri Božstva. Medzi nimi je božský poriadok. Ako ľudia sme stvorení na Boží obraz a podobný poriadok sa má teda prejavovať aj v našich manželstvách. V tomto zmysle nie je žiaden rozpor v biblickom výroku, že muž je hlavou ženy. Práve tak, ako Kristovo podriadenie sa Otcovi neznamená Jeho druhotriednosť, tak sa nedá ani pozícia ženy v manželstve považovať za ponižujúcu. Muži a ženy majú v manželstve iba rozdielne úlohy. V Božej Trojici neexistuje napätie pre rozdielne úlohy, ktoré majú Otec, Syn a Svätý Duch. Naopak, v ich vzťahu je pokoj, harmónia, láska a nezničiteľná jednota. Podobný vzťah môžeme ako manželia prežívať v našej vzájomnej rovnocennosti, ale aj v našej odlišnosti v povolání, ktoré nám dal Boh ako mužovi a žene. V mene Ježiša. Amen.

Moja zodpovednosť ako muž

„Chcem však, aby ste vedeli, že hlavou každého muža je Kristus, hlavou ženy je muž a hlavou Krista Boh“

Čo je na tom zlé, že Kristus má nad sebou hlavu? Je Kristus, náš Pán, kvôli tomu menejcenný? Nie, absolútne nie! A čo je zlé na tom, že žena má nad sebou hlavu? Je preto menejcenná? Nie, absolútne nie. Biblia vidí v oboch rovnocennosť a požehnaný poriadok.

Keď hovoríme o mužovi ako o hlave, musíme sa na to pozrieť bližšie a zoznámiť sa s tým, ako sa na to pozerá Biblia.

V príbehu stvorenia čítame, že Boh najskôr stvoril Adama a po istom čase stvoril pre neho ženu. *„Hospodin Boh dopustil na človeka tvrdý spánok, takže zaspal. Vybral mu jedno z rebier a miesto uzavrel mäsom. Z rebra, ktoré vybral Hospodin Boh človekovi, utvoril ženu a privedol ju k nemu.“* (1. Mojžišova 2, 21-22).

Z tohto poradia stvorenia človeka odvodil Pavol úlohu vodcu pre muža a hovorí: *„Adam bol totiž stvorený ako prvý, potom Eva“* (1. Timotejovi 2,13). Túto zásadu nám v Biblii dôsledne ukazuje aj právo prvorodeného. Bohu sa páčilo, aby prvorodený syn mal prednosť, tak podobne sa mu aj v stvorení človeka páčilo určiť muža ako hlavu.

Apoštol zdôvodnil tento poriadok aj tým, že žena bola stvorená pre Adama. Pretože tak to znie v príbehu stvorenia: *„Potom Hospodin Boh povedal: Nie je dobré človekovi byť samému. Urobím mu pomoc, ktorá mu bude rovnocenná“* (1. Mojžišova 2,18). Z toho Pavol vyvodzuje: *„Lebo ani muž nebol stvorený pre ženu, ale žena pre muža“* (1. Korinťanom 11,9). Na základe dnešného bezbožného svetonázoru to môžeme všetko odmietnuť, ale ak necháme celkom nestranné hovoriť Sväté Písmo, nemôžeme poprieť slová Písma - že Boh ustanovil muža ako vodcu.

To vyplýva aj z toho, že Eve dal meno po Adamovi. Čítame: *„Ako muža a ženu ich stvoril (Boh), požehnal ich a dal im meno človek [doslovne: Adam], keď ich stvoril“* (1. Mojžišova 5,2). Priezvisko,

ktoré Boh dal prvému manželskému páru, neznelo Eva, ale Adam. Bol pán Adam a pani Adamová. Z tohto sa aj odvodzuje zvyk, že žena pri uzatváraní manželstva prijíma meno svojho muža. Aj priezvisko, ktoré manželia budú niesť, poukazuje na úlohu muža ako vodcu.⁸

Z toho vyplýva

Možno sa teraz niektorým mužom nadúva hrud'. Prosím, neprenáhlite sa. Pozícia, ktorú vám Boh dal v manželstve a rodine, prináša so sebou aj zodpovednosť.

Kto vlastne začal s hriechom v záhrade Eden? Kto vzal ako prvý zakázané ovocie a jedol? Počujem muža našepkávať: „Samozrejme žena!“ Áno, je to správne: Adam nebol prvý hriešnik, ale Eva. Avšak, keď sa Boh chcel stretnúť s nimi po páde do hriechu, nevolal: „Eva, kde si?“, ale: „Adam, kde si?“ (1. Mojžišova 3,9). Koho teda urobil Boh zodpovedným za celý príbeh pádu? Muža! Prečo? Pretože Boh ho ustanovil ako vodcu svojej rodiny. Preto bol Adam zodpovedný nie len za svoje vlastné konanie, ale aj za konanie svojej manželky a ďalej za konanie svojich detí.

Tak je tomu dodnes. Keď sa napríklad na nejakom ministerstve, v nejakom oddelení, vyskytnú chyby alebo podvod, stáva sa vo väčšine prípadov, že zodpovedný minister musí podať demisiu, aj keď o tom vôbec nič nevedel. Presne tak to bolo aj pri páde do hriechu – Eva zhrešila, ale Adam bol zodpovedný.

Aj v Novej Zmluve čítame, že ľudia neboli považovaní za hriešnikov kvôli Eve, ale kvôli Adamovi. List Rimanom nám to vysvetľuje: „Pre previnenie jedného mnohí zomreli“ (Rimanom 5,15).

---

⁸ Podobne argumentuje Wayne Grudem, keď zamýšľa, či je správne tlmočiť anglické slovo „man“ nielen vo význame „muž“ ale – ako je všeobecne obvyklé – aj vo význame „človek“ / „ľudstvo“. Grudem sa vyslovuje za to práve s odkazom na 1. Mojžišova 5,2, pretože tam sa „Adam“ používa ako nadradený pojem pre muža a ženu. (Wayne Grudem. Systematic Theology. Inter-Varsity Press: Leicester, England, 1994. Od str. 439)

Nie je tam napísané „Pre pád do hriechu jednej“ a ani „Pre pád do hriechu obidvoch“, ale „*Pre previnenie jedného*“. Myslí sa tým, samozrejme, Adam, ako prvý list Korintanom výslovne hovorí: „*Lebo ako v Adamovi všetci zomierajú - kvôli hriechu - tak aj v Kristovi budú všetci oživení*“ (1. Korintanom 15,22). Aj tu vidíme, že Adam sa vo vedúcej úlohe stáva zodpovedným. To vyplýva z vodcovskej úlohy muža.

Dnes často vídame, že kresťanskí manželia si umývajú svoje „nevinné ruky“, keď ich manželky vedú nemravný život. Hovoria: „Ja za to nemôžem!“ – podľa hesla Kaina: „*Som azda strážcom svojho brata?*“ (1. Mojžišova 4,9). Taký manžel šomre: „*Som azda strážcom svojej manželky?*“ Podľa Božieho poriadku stvorenia ním máš byť! Si povolaný starať sa o svoju ženu – o jej telesné, duchovné a emocionálne blaho. Máš zodpovednosť za to, aby vďaka tvojmu kresťanskému vzoru rada viedla Bohu príjemný život.

Preto ustanovil apoštol Pavol podstatné kritérium pre vedúcich pracovníkov v Cirkvi. Nemôže byť starším alebo diakonom ten, ktorý nevie „*viest vlastnú domácnosť ... pretože ak niekto nevie viesť vlastnú domácnosť, ako sa bude starať o Božiu Cirkev?*“ (1. Timotejovi 3,4-5). Aj tu môžeme jasne vidieť, že šťastie i požehnanie v manželstve a v rodine závisí v podstate od toho, ako „hlava“ vedie svoju rodinu. Muž má byť Boží kňaz v rodine a má zo všetkých síl viesť svojich blízkych s láskou a múdrosťou k bohabojnému životu. Nech Boh dáva viac takýchto kresťanských mužov, ktorí si nevynucujú podriadenosť svojich manželiek, ale ktorí vidia svoju výsadu v povinnosti vzorne žiť v cnostiach kresťanskej viery, aby ich manželka a deti mohli radostne nasledovať!

To, že aj kresťanské rodiny sú rozvrátené, je veľmi často spojené s tým, že muž sa netrénuje v pobožnosti a sebadisciplíne. Nie je zasvätený Bohu a Kristus nie je jeho skutočnou hlavou, lež žije iba pre seba. Potom ho nechce nikto nasledovať, ani jeho deti nie. To je potom problém. Vidíme teda, ako je dôležité pre rodinu, aby muž vnímal a naplňoval svoju úlohu zodpovedne.

Vzor muža

Ak je to tak, že nám mužom bola daná taká ťažká úloha v Božom stvorení, kto nám s tým môže pomôcť? Kto je pre nás vzorom? Adam zlyhal. Myslel si, že sa môže zbaviť zodpovednosti tým, že jednoducho obviní Evu. „Žena, ktorú si mi dal, aby bola so mnou, dala mi z toho stromu, tak som jedol“ (1. Mojžišova 3,12). Podobne hovoria mnohí muži aj dnes – žiaľ aj kresťanskí muži: „Nahneval som sa, pretože moja manželka ma provokovala!“ Neustále je Eva tá zlá. Je to tak aj u vás doma? Zásada Adama je - chcieť byť bossom, ale neprevziať žiadnu zodpovednosť.

Pozrime sa teraz na správny vzor. Tým je Ježiš! Apoštol Pavol pochopil manželstvo ako podobenstvo, ktoré má odzrkadľovať nádherný vzťah Ježiša voči Svojej vykúpenej Cirkvi. Kristus je ženích, manžel a Cirkev je nevesta, manželka. Toto poznanie preniklo do apoštola tak veľmi, že hovoril o veľkom tajomstve (Efezanom 5,32). Toto tajomstvo ukazuje vodcovskú úlohu muža v manželstve, podobne ako Kristus má vodcovskú úlohu v Cirkvi. Pavol píše tieto provokačné slová: „Muži, milujte svoje ženy tak, ako aj Kristus miloval Cirkev a vydal za ňu samého seba, aby ju posvätil očistným kúpeľom vody a slovom; aby si pripravil Cirkev slávnou, na ktorej niet poškvry ani vrásky, ani nič podobné, aby bola svätá a bez poškvry. Tak aj muži majú milovať svoje ženy ako vlastné telá.“ (Efezanom 5,25-28a).

Na tomto je založená láska Krista k Svojej neveste, Cirkvi! Obetoval sa za ňu. Investoval do nej všetko, Svoju krv a Svoj život. Neobviňoval Cirkev, neodsúdil ju, ani ju nezavrhol kvôli hriechom a omylom, ale zobral na seba vinu Svojej „manželky“. Obetoval seba samého, ako zodpovedného za ňu tým, že vyniesol jej vinu na kríž. Praktizuj vo svojom manželstve evanjelium tým, že odpúšťaš, nerozčuľuješ sa, a si trpezlivý.

Aká je to láska, ktorou Kristus miluje, uvádza sa v 1. liste Korinťanom 13. Niekoľko citovaných veršov: „Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezavidí, láska sa nevystatuje a nenadáva; nespráva sa neslušne, nehl'adá svoj prospech, nerozčuľuje sa, nepočíta

krivdy; neraduje sa z nepravosti, ale raduje sa z pravdy; všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa a všetko vydrží“ (1.Korintňanom 13,4-7).

Kresťanský manžel hovorí so svojou manželkou aj o jej hriechoch a pádoch, lebo sa nemôže radovať z nepravosti. Avšak počúva rád aj vtedy, keď s ním manželka hovorí o jeho hriechoch a zlovykoch. Podriaďuje seba samého pod Krista, svoju hlavu. Vždy sa snaží podobať sa Mu viac. Celou silou sa usiluje o to, aby príkladom svojho života pritiahol svoju milovanú manželku a svoje deti k posvätenému životu.

Uvedomme si, koľko času a sily Ježiš investuje, aby budoval Svoju Cirkev. Vydal za ňu seba samého, aby ju posvätil, aby ju urobil nádhernou Cirkvou, na ktorej niet poškrvny ani vrásky, aby bola svätá. A tak ako Ježiš s láskou a trpezlivosťou pracuje na Svojej Cirkvi, tak podobne si máš aj ty, ako hlava rodiny, oddeliť čas spolu so svojou manželkou, čítať Bibliu, modliť sa a viesť otvorené, úprimné rozhovory.

Z toho vyplýva, že kresťanský manžel si nepočína nezáväzne. Neplytvá nerozvážne svojím časom. Pozná svoju zodpovednosť. Je muž modlitby a žije pred tvárou Pánovou. Raz, nás mužov, bude Pán volať na zodpovednosť: Adam, kde si? Čo si robil so svojou rodinou? Vydal si sa svojej rodine? Vychoval si deti spolu so svojou manželkou? Vysvetlil si im evanjelium a žil si ho pred nimi?

Ó, muži, zanechajte panovačné správanie vo svojich rodinách a buďte radšej hlavou, ako je aj Kristus, ktorý o sebe hovorí: „Ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a dať svoj život ako výkupné za mnohých“ (Matúš 20,28). Kristus nevidel Svoju prednosť ako hlava Cirkvi v tom, aby panoval, ale aby slúžil. Príbeh umývania nôh (Ján 13) je silným vyjadrením vnútorného postoja, ktorý nám Ježiš ako hlava ukazuje. Na inom mieste Písma nám Spasiteľ zdôrazňuje: „Kto sa chce stať medzi vami veľkým, bude vašim sluhom“ (Matúš 20,26).

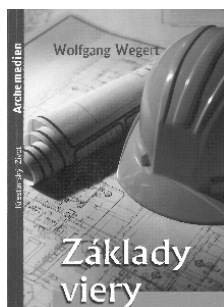
Milé manželky, páčia sa vám tieto slová? Tešíte sa, že manželovi bola udelená „riadna lekcia“? Neunáhlite sa, prosím. Uznajte jeho ťažkú úlohu a buďte mu biblickou pomocou, aby mohol skrze Božiu milosť vykonávať to, na čo má Božie povolenie. Skláňajte sa spolu pred Bohom a modlite sa obaja za

odpustenie. Pokladajte jeden druhého za vyššieho od seba, a síce v úlohe, ktorá je určená pre každého osobitne. Vtedy bude prúdiť nádherné Božie požehnanie do našich rodín. Kiež nám to Pán Boh daruje. Amen!

Odporučenie na knihy

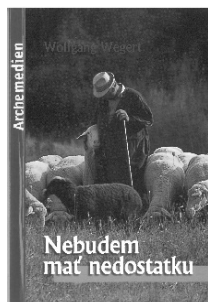
Ďalšie prekladané knihy od Wolfganga Wegerta

Základy viery. 2005, 85 strán

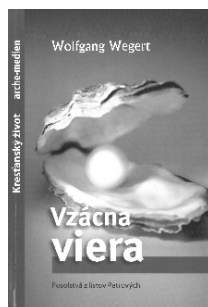
V tejto knihe ide o základné otázky viery: Prečo je človek stratený? Ako môže zase nájsť cestu späť k Bohu? Čo znamená „znovuzrodenie“, čo sa rozumie pod pojmom „obrátene“? Ale autor pojednáva aj o otázkach pôsobenia Ducha Svätého, o zachovanie veriacich ľudí až k téme smrti.

Nebudem mať nedostatku. 2007, 84 strán

V Ježišovi Kristovi môže veriaci skutočne nájsť odpočinok, lebo je dobrým pastierom, ktorý zabezpečí Svojim všetok duchovný pokrm. Žalm 23 so svojimi nepočítnymi veršami je krátkou verzou celého evanjelia – od počiatkovej pozvánky k viere cez život veriacich so všetkými výškami a hĺbkami až po dokončenie vo večnosti.

Vzácná viera, posolstvá z listov Petrových. 2013, 143 strán

Pre Petra biblická viera nie je lacný spotrebný tovar, ale výnimočná drahocennosť. Označuje ju dokonca ako „vzácná viera“ (2. list Petrov 1,1). Vo svojich oboch listoch apoštol objasnil a zdôraznil, prečo živá viera má takú neoceniteľnú hodnotu. Peter tu oslovuje krátko a výstižne, so silným vzťahom ku každodennému životu, takmer všetky oblasti biblickej viery. Táto kniha, ktorá stavia na kázňach autora o obidvoch listoch Petra, môže preto pomôcť aj dnešnému čitateľovi zažiť silu od Boha darovanej viery celkom praktickým spôsobom – v časoch radosti a pohody, ale zvlášť v časoch bolesti a núdze, pri zvádzaní a hrozbe bludného učenia.

Kresťanský život, Košice

Korešpondenčná adresa:

Bratislavská 1; 040 11 Košice;
office@acsr.sk
www.acsr.sk/sluzby

Link na e-knihy:

<http://www.acsr.sk/nase-projekty/vydavatelstvo-acsr/knihywegerta>

Stiahnuť tieto texty pre predaj nie je dovolené.